

misli

Registered by Australia Post — publication no. VAR0663

THOUGHTS — LETO 31
MAREC 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,

Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101

Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

K SLIKI na platnicah:
Na stotine jih stoji po
naši dragi domovini ...

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENUTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Bükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent-bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI — Siena Blažič. Cena 2.— dol.

MORAM priznati, da se rad pobaham z novimi naročniki — le kateri upravnik se ne bi, zlasti še izseljenskega lista. In redno vključujem v objavljeno število samo take nove, ki tudi že plačajo naročnino za prvo leto. Tisti, ki naroče brez plačila, za upravnika še nekako vise v zraku. Tako je pokazala izkušnja.

Ne sme pa nas število novih naročnikov zavesti v napačno predstavo, da s tem število teh, ki prejema list, samo raste in raste. Ne gre tako hitro. Pošta namreč vrne upravi marsikatero številko MISLI s pripisom: "Ga ni več na naslovu!" Seveda preneham pošiljati, dokler ne sporoče novega naslova. Če ga ne — eden manj.

Včasih mi naročnik sporoči: "Odpovedujem MISLI — ostare sem in žal ne morem več brati." Ali pa: "Domov odhajamo za vedno in moram odpovedati list..." In podobno. Sicer se marsikdo teh zadnjih le vrne in MISLI ponovno naroči. A na tak in sličen način — poleg smrti — jih vsaki mesec nekaj odpade. Zato novi naročniki v glavnem mašijo luknje. To pa je tudi važno. Če bomo s tem držali število plačilnih naročnikov, da ne pada, naših MISLI še ne bo konec.

Vsem pa velja: Ko se selite, javite TAKOJ svoj stari in novi naslov!

— Urednik in upravnik

VSEBINA * Križ — stran 33 * Skrivnost ljubezni — Jani — stran 34 * Nekaj o postu... — Jože Jurak — stran 35 * Mati Terezija iz Kalkute je rekla... — stran 36 * Vrnitev — črtica — Zora Piščarčeva — stran 37 * Mir in "mir" — Spectator — stran 38 * Najti samega sebe — Dr. Anton Trstenjak — stran 40 * Ni kupljivo... — prosto po A. Albrechtu — stran 40 * UDBA in emigranti — S.S. — stran 41 * Tri zvoni — spomini — stran 42 * P. Bazilij tipka... — stran 43 * Izpod Triglava — stran 46 * Božja beseda — Kdo sem? — Dr. M.M. — stran 48 * Izpod sydneyskih stolpov — P. Valerijan — stran 50 * Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 53 * Naše nabirke — stran 53 * Prošnja — Ob pismu koprškega škofa dr. Janeza Jenka — stran 56 * Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 57 * Z vseh vetrov — stran 58 * Kotiček naših mladih — stran 60 * Križem avstralske Slovenije — stran 61 * Postna besednica — Ivanka Žabkar — stran 64 * Dovtipne od doma, resnici v brk... — stran 64.

BOŽJE

Misli
IN
ČLOVEŠKE

LETNIK 31
ŠT. 3
MAREC 1982

KRIŽ

KAKO čudovita je ta beseda, kako skrivnostno je to znamenje! Kdo bi kdajkoli mislil, da predstavljata dva prekrížana koščka lesa tako velike reči: misterij odrešenja, odgovor na vprašanje trpljenja, skrivnost ljubezni, znamenje božjega odpuščanja... Vir milosti, ki se razliva čez ves svet in s katerim so milijoni premagali postavu mesa ter si osvojili večno kraljestvo brez orožja, brez tankov, letal in atomske bombe...

Zares čudovit znak, ki ga prav nič ne spremeni tvarina, iz katere je napravljen. Pa naj bo lesen ali iz zlata in dragih kamnov — vedno pomeni isti, nespremenljivi in nepremagljivi KRIŽ, ki služi tisočem in tisočem v ustajenje, tisočem in tisočem pa žal tudi v padec in v znamenje nasprotovanja. Znak, ki ga imajo mnogi danes za simbol bolehnosti in slabosti, za znak odmiranja in vseh neizpolnjenih sanj ter želja. Če kdaj, potem je KRIŽ danes v resnici znamenje, ob katerem se ločijo duhovi posameznikov, narodov in držav.

Zakaj pa? Prav zato, ker je KRIŽ izpoved vere v Boga, izpoved vere v življenje, ki se ne konča z grobom, ampak se nadaljuje in nikoli ne mine. Ker je to znamenje sam Bog postavil za začetek in središče nove zaveze: vso svojo popolnost dobrote in usmiljenja, moči in zmage je razodel prav v tem znamenju. Za nas je to nezapopadljivo globoka uganka. Samo v veri moremo razumeti, da je božja zmaga v ponižanju in izničanju ter je neskončni Bog izbral trpljenje na križu, da izpelje svoje načrte.

Svet se čudi: Izpelje načrte? Kje? Kako? Morda na večnih sejah Združenih narodov? V Washingtonu, Parizu ali Moskvi? Morda v zbornici kaķe druge prestolice sveta? Ne! Na zaničevanem križu, kjer je viselo zveličanje sveta.

Prava svetost je v tem,
da z nasmejanim obrazom
iščemo in izpolnjujemo
božjo voljo.

Mati Terezija

*KRIŽ! Znak velike božje revolucije, nepremagljivo orožje
božje, s katerim neskončni Bog stopa skozi čas, da z njim
pridobiva in odbija, sprejema in odklanja. In vendar naj bi
se pred njim pripognilo sleherno človeško koleno.*

*Blagor tistim, ki jim križ ni nespamet, ampak znamenje
ustajenja in zmage!*

Že v mraku,
ko krvavo sonce
lije okrog
zadnje žarke luči,
stopam
po stezi navzgor.

Mir,
lepota,
svežina,
zdravje
bogate narave,
široki glasovi
skritih in velikih ptic...
Vse me spominja
na Tvojo odločilno SKRIVNOST.

Skrivnost ljubezni

Pred očmi imam
tvoj zadnji teden.
Hinavsko so te izdali,
ugrabili kot največjega razbojnika
in prisilili, da si nesel križ.

Gospod, oprosti...
tudi danes si prevečkrat sam.
Ko padeš,
počivamo in stojimo,
gledamo, kako se pobiraš
in z iskrenim pogledom
tolažiš žalostne žene
in prisiljenega Simona.

Na Golgoti so te slekli
in nedolžnega približali na križ.

Vse prenašaš.
Ko si poln bolečin,
prosiš Očeta, naj nam vse odpusti.

Nove rane
so ti vzele poslednje moči.
Umrli si.
Glava se je nagnila na prsi,
kjer je tekla LJUBEZEN.

Jani

NEKAJ O POSTU...

MARSIKJE je danes beseda "POST" zelo poznana in tudi močno upoštevana. In to ne le pri kristjanih, temveč tudi pri tistih, ki so po svojem življenju nehali biti kristjani ali sploh nikdar bili niso. Samo da prvi vzamejo post kot izraz pokore in božjega češčenja, drugi pa kot sredstvo, da si priborijo vitko linijo in olajšanje prenapolnjenega želodca. Post naj pripomore do zdravja, ki ga je nezmernost spravila na rob propada.

Tako nam prav postni čas odgrne zaveso današnjega bolnega človeštva: vsi, ki nočejo slediti Cerkvi, ki oznanja štiridesetdanski post, ubogajo zdravnike, ki zahtevajo isto pokoro v imenu znanosti in zdravja. Zaradi Boga odpovedati se preobilni jedi — nemogoče! Zaradi nezmerno zaužitih hranil začeti s postom — mogoče! Ali ni v tej nedoslednosti izražena vsa tragika dvajsetega stoletja?

+++

Nimam namena grajati tistih, ki se postijo zato, da se telesno dobro počutijo in ohranijo stasite. Samo to bi rad opozoril, da velja danes dvojna mera: če post Cerkev zapove, je srednjeveška, kruta, brez srca za potrebe svojih otrok; če pa ga ukaže zdravnik, je moder, preudaren in zasluži vse priznanje.

Vendar ima tudi post iz lepotnih ozirov svoje dobre strani. Vsaj to spričuje, da na zemlji ni nobene stvari, ki bi se dala doseči brez napa in žrtve. In tudi to smemo pričakovati, da bo tak posvetnjak, ki išče potom posta telesno zdravje ali telesno lepoto, imel globlje razumevanje za kristjana, ki spoštuje postne predpise iz ljubezni do Boga, pokorščine do Cerkve in dušnih koristi.

In še eno se lahko naučimo od tistih, ki se postijo zato, da ostanejo vitki. Za vsak napor je potreben nagon, ki nas pretrese in vpliva na našo odločitev. Pred marsikaterim ogledalom je že nastal sklep: raje stradati kot izgubiti obliko! Bilo bi prav gotovo znamenje zdravega krščanskega mišljenja, če bi sedaj v postnem času obrnili svoj pogled v našo razrvano vest in prišli do zaključka: Raje nekoliko sile naši uživanja željni naravi, kot pa pustiti, da duša izgubi svojo božjo podobo!

+++

Z občudovanjem mislimo na Zveličarja, ki je preživel štirideset dni brez jedi v puščavi. Danes vemo, da to zmorejo tudi mnogi bolniki, ki se zatečejo v sanatorije in se po takem zdravljenju vsi brez izjeme dobro

počutijo. Tako se jim zdi, kot da bi se jim duh osvobodil in postal prost telesnih skrbi.

Mi kristjani smo pa toliko na boljšem, da nam ni treba iti v sanatorij in drago plačevati zdravnika, da postanemo telesno lahki in duhovno sveži. Dovolj je, da se podredimo vodstvu Cerkve, ki nas na pepelnični dan uvede v post z besedami: "Prah si in v prah se povrneš!", in nas potem vsak dan znova poziva, naj si spet pridobimo "vitko linijo" božjih otrok, ki so se s premagovanjem telesa oprostili greha in v greh zapepljujoče poželjivosti mesa.

+++

Ni krščanski post mišljen kot udarec telesu — to bi bilo popolnoma napačno pojmovanje posta. Ne, naš post je usmerjen proti nizkim nagonom in mesenosti čutov, ki pa nimajo svojega sedeža v kosteh, temveč v naši duši. Sicer se ti nagoni dostikrat poslužujejo telesa, da se uveljavijo. Toda motili bi se, če bi mislili, da je telo njihova edina in izključna žrtev. Tudi duha si znajo podvreči, če nismo čuječi in stalno na preži. Napuh, želja po uveljavljanju, nevoščljivost, pohlepnost, brezsrdnost do potrebnih in vse kar je slabega obseženega v sedmih poglavitnih grehah, je najlepši dokaz, kaj je treba krotiti in zatajevati. Z eno besedo: **postiti tudi duha**. Post, ki bi ostal le pri mesu in pustil duha nedotaknjena, ne bi dosegel namenov, ki jih ima z njim Cerkev in po njej Kristus.

Post zahteva potemtakem človeka v celoti. Od telesnega posta more Cerkev človeka oprostiti — kar iz upravičenih razlogov pogosto tudi stori — ne more pa oprostiti od posta na sploh. Post je potreben, če nočemo postati žrtev tistih temnih sil, ki tičijo v nas kot posledice izvirnega greha

+++

Bili so časi, ko so verniki v postnem času šele po sončnem zahodu zaužili prvo hrano. In še pred sedemdesetimi leti so naši ljudje v postu jedli meso le ob nedeljah. Danes pa so cerkveni predpisi zelo mili in daleč od strogih zahtev preteklih stoletij. Toda kljub vsej prizanesljivosti Cerkev vztraja na tem, da si naložimo **prostovoljne** odpovedi v jedi in pijači. Pa še druge vrste žrtev nam nudi moderni čas: odpoved raznim predstavam, vzdržnost od kajenja, vstajanje pred običajno uro, udeležba pri sveti maši tudi med tednom, branje časopisa kasneje kot smo vajeni, odreči se poslušanju radia, gledanju televizijskega sporeda. . . Z raznimi odpovedmi pomagati potrebnim,

obiskovati bolnike, ostarele. . . In še in še, saj vemo, da nam vsakdanje življenje nudi nebroj prilik za vse vrste zatajevanja.

Nekaj silno resnega je krščanski post. Pa tudi nekaj silno lepega. Cerkevna molitev na pepelnico govori o "vzvišenem prazniku posta". Kajti v primeru posta ne gre le za človeka in njega moralno lepoto, temveč tudi in predvsem za božjo čast. Tako kot imamo navado Boga častiti z molitvijo, daritvijo svete maše in petjem, tako ga moremo častiti tudi z žrtvijo posta, ki obstoja v premagovanju samega sebe. Cerkev je prepričana, da post posvečuje čas človeka ter spreminja tedne pred Kristusovim vstajenjem v neprekinjeno božjo službo.

"Veselega darovalca ima Bog rad," pravi sveto pismo. Vsakdo, ki s postom Boga časti, hitro občuti, da je postal notranje svoboden in da mu notranjost prekipeva tihega zadovoljstva.

Zato je prav, da prisluhujemo besedam svetega Pavla, ki vabi vse brez izjeme: "Sedaj je čas milosti, zdaj je čas zveličanja." Priliko imamo, da v svetem post-

nem času postrgamo stari kvas s sebe in postanemo novo testo, pripravljeno za Kristusovo zmagoslavje v velikonočnem jutru.

+++

Vitka linija in telesno ugodje, kako malo pomenita dejansko v življenju človeka. Pa se vendar dobijo številni možje in žene, ki si zaradi njihje nalagajo najstrožji post. Kako drugače izzveni post, ki ga vrši kristjan zato, da v sebi oblikuje novega človeka, po Kristusu ustvarjenega; in da daje čast Bogu v prepričanju, da bo nekega dne postal deležen božjih obljub.

Ali ni slednje zadosten nagib za vsakega iskrenega kristjana, da vzame postni čas resno in ga izrabi v lastno posvečenje? Pokažimo, da naša vera v posmrtnost ni mrtva, temveč živa. Kdor dejansko in učinkovito veruje, bo v postnem času našel pot k pravi sreči, ki mu je nihče več ne bo mogel oteti.

In ta sreča je: živeti s Kristusom življenje božjega otroka, v pričakovanju obljub, ki se bodo nekoč nad nami razodele.

JOŽE JURAK

Največja bolezen današnjega časa ni gobavost ali tuberkuloza, temveč občutek nezaželjenosti, zanemarjenosti in zapuščenosti od vseh. Največja nesreča je pomanjkanje ljubezni in dobrote, strašna brezbržnost za bližnjega, ki životari pod cesto in je ogrožen zaradi izkoriščanja, pokvarjenosti, revščine in bolezni.

Bodite dobri in usmiljeni! Naj nihče ne pride k vam, ne da bi odšel od vas boljši in srečnejši! Bodite živi izraz božje dobrote: z dobroto na obrazu, z dobroto v očeh, z dobroto v smehljaju, z dobroto v pristrčnem pozdravu. Med reveži smo luč dobrote za revne. Otrokom, ubožcem in vsem, ki trpijo in so zapuščeni, podarite vselej srečen nasmeh — podarite jim ne samo svojo skrb, ampak tudi svoje srce!

Mati Terezija iz Kalkute

Vrnitev

NI BILA nedelja, niti praznik. Sabina pa je kljub temu čutila v srcu praznično razpoloženje. In kakor vsak nedeljski popoldan se je napotila navzgor h kapelici na gričku. V duši so ji odmevale njegove besede: Če si mi odpustila, pridi! Čakal te bom pri kapelici, kakor nekdanj . . .

Globoko zamišljena je stopala Sabina v hrib. Prijetno je gredo pomladno sonce. V rebri so že cvetele trobentice in vijolice, drevje je v pričakovanju drhtelo. Na tisoče drobnih cvetov je komaj še zadrževalo svojo belo prelest. Od nekje je s čudovito mehko prepeval kos.

Tudi takrat je bila pomlad. Z roko v roki sta se vračala proti vasi. Nad njima so se v strnjem loku bočile cvetoče češnje. Sabina je odlomila vršiček ob poti in mu ga dala za spomin.

"Ko bodo češnje v drugič zacvetele, se vrnem," ji je obljubil ob slovesu.

Že takrat je slutila, da se ne bo. V očeh mu je brala hrepenenje, kot ga imajo lastovke, ko se odpravljajo na dolgo pot. In šel je za tem hrepenenjem in se v vrvežu življenja izgubil, pozabil na beli češnjev cvet sredi sončnih gričev. Sabina pa ni pozabila nanj. Njena vdana molitev in zvesta ljubezen sta ga spremljala povsod.

"Sabina! . . ."

Videla ga je vrh griča ob kapelici. Ožarjen od sonca je stal tam in jo gledal. Srce ji je burno zavalovilo. Dolga leta pričakovanja so utonila v srečo tega trenutka. Saj je bilo včeraj, ko sta se poslovila tam na razpotju . . .

Sedla sta na parobek kraj cerkvice. Tam v daljavi so se v neomadeževani belini srebrile zasnežene gore, tu pod njenimi nogami pa je v tisočeri belih plamenčkih cvetel teloh.

"Ko bodo češnje v drugič zacvetele, se vrnem, sem ti obljubil ob slovesu. Obljube nisem držal."

Sabina bi mu najraje položila roko na ustnice, da bi več ne nadaljeval svoje obtožbe.

" . . . Zato ni bilo pokoja v moji duši in veselje sveta se je ni dotaknilo. Iskal sem ljubezni, hrepenel po sreči, a ljubezen se mi je spremenila v prevaro, sreča je bežala od mene. Tuja učenost mi je napolnila glavo, srce pa je ostalo prazno. In iskal sem dalje, iskal nekaj velikega, vzvišenega, kar bi napolnilo mojo dušo, kar bi dalo mojemu življenju pravi cilj in smoter. Povsod prevare in razočaranja.

Hodil sem nekoga večera po poti izven mesta. Na

jugu zacvete pomlad prej kot pri nas. Pa je nisem videl. Kot slepec sem hodil mimo pomladne lepote, duša mi je bila prazna, naveličanost in enoličnost življenja se me je oprijemala kot pusta jesenska meglja. Kot da bi mi kdo zaustavil korak, sem obstal. V rebri nad seboj sem zagledal cvetoče češnjevo drevo. Odmaknjeno od vsega ostalega sveta je stalo tu, zasanjano v svojo snežno belino. Gledal sem ga in gledal, tedaj so mi začeli v dušo padati njegovi snežni cveti, drug za drugim. Napolnili so mi dušo do vrha, da sem se kot omamljen vračal proti mestu. Nič več nisem bil sam . . . Še isti večer sem ti pisal. Sedaj vem, vedno in povsod sem iskal le tebe, hrepenel le po tebi. V tvoji iskreni preprostosti je vsa lepota, vsa vzvišenost, vsa učenost, ki mi je svet ni mogel dati. Vrniti sem se k tebi, kakor se vrača otrok k svoji materi, kakor hrepeni slepec po svetlobi sončnega dne. Ti si mi odpustila, mislila si vsa ta leta name in vem, da me je le tvoja molitev obvarovala pred najhujšim."

"Da, mislila sem nate, molila in čakala."

"In če bi se ne vrnil?"

"Bi vseeno šla s smehljajem skozi življenje, ki je tako lepo tudi v bojih in viharjih, tudi kadar srce krvavi in se stiska v bolečinah, kajti vsak naš korak odloča za večnost."

"Tega mi tuja učenost ni razodela."

"Tuja učenost je brez toplote in brez življenja. Glej, to je bila moja knjiga!" je Sabina s pogledom objela valovit svet okrog sebe. "Tu sem se učila življenja. Tu v tej čudoviti skladnosti in harmoniji sem vzljubila vse ljudi. Tu sem spoznala, da je srečen le tisti, ki s preprostim srcem hodi skozi življenje, ki z roko v roki z nebeškim Stvarnikom občuduje Njegova dela in hrepeni kvišku k najpopolnejši lepoti in dobroti, ki je On sam."

"Vso dušo si mi osvetlila . . ." je doumel Rado in jo pogledal v svetle oči. Drobni, beli plamenčki teloha so odsevali v njih, kakor vdana ljubezen njegove srca.

Kos v grmovju je za hip umolknil, nato je s podvojeno močjo zapel svojo pomladno pesem vstajenja.

MIR in 'MIR'

ČLOVEK je od začetka sveta razumel, da mora priti za skupno sožitje med posamezniki do nekakega sporazuma. Vojno stanje primitivnega človeka, kanejšje plemenske borbe, nato prve vojne "civiliziranega" sveta starega in srednjega veka, pa še vse do naših dni – ta bliskovit zgodovinski prerez daje vsakomur razumeti, da je že naravno hrepenenje človeka in organizirane skupnosti – mir. Kljub tej prirojeni želji pa smo priča nenehnim bojem in vojnam, ki uničujejo posameznike in narode. Kako je vse to pravzaprav v skladu s samo človeško naravo?

Različni misleci so skušali na ta zapletena vprašanja odgovoriti. Znana je npr. oznaka, ki jo je dal o tem vojnem stanju človeka angleški filozof Hobbes, ko je zapisal, da je človek človeku volk. Prav zato pa da je človek skozi nadaljnje stopnje spoznavanja in izkustev prišel do zaključka, da je treba najti nekako obliko civilnega sožitja. Je pa to že mir? Težko je dati zadovoljiv odgovor.

Verstva in filozofije vseh časov so skušale odgovarjati na to osnovno vprašanje. Morda je prav v krščanski poslanici miru, ki se končuje z besedami ". . . mir ljudem na zemlji" eden najlepših mirovnihi apelov vseh časov, ki ga tudi sodobni pacifisti ne morejo najti primernejšega!

Tudi filozofi novejših časov so skušali delati v tej smeri. Pred dobrimi dvesto leti je Kant pisal predloge za vzpostavitev trajnega miru, pred kakim desetletjem pa je angleški mislec Russel pri svojih devetdesetih letih korakal skupno z mladimi v mirovnihi sprevedih po Londonu. Pa tudi to so v praksi na žalost le utopične pobude, čeprav polne plemenitosti in dobre volje.

Kako danes? Kdor nekoliko opazuje svetovna dogajanja in politične premike ve, da je vprašanje miru danes vedno bolj zapleteno in kompleksno. Velešile se oborožujejo, tekma za nadmoč je nenehna, ni videti konstruktivnega izhoda iz slepe ulice.

KAJ ZAHTEVAJO PACIFISTI

Prav zadnje mesece je bilo po evropskih prestolnicah veliko bučnih manifestacij z mirovnimi pozivi vladam, naj prenehajo z oboroževalno tekmo. Zlasti so manifestantje zahtevali razorožitvene pobude velešil, v t e o r i j i umik sovjetskih raket SS 20, naperjenih proti zahodni Evropi, ter v p r a k s i zahtevo, da ZDA ne gradijo nevtronske bombe ter ne vzpostavijo svojih raket Cruise in Pershing vzdolž obrambnega pasu. Rim, Pariz, Bruselj, London so

se spremenili v prave pohodne baze tisočev in tisočev pacifistov, ki so dvigali svoja gesla proti oborožitveni tekmi.

Poglejmo samo, kako je bilo v Rimu. V glavno mesto Italije je prišlo na stotine posebnih avtobusov in vlakov. Množica se je zbrala na osrednjem trgu Esedra in od tu se je vila demonstracija po mestnih ulicah. Kdo so bili organizatorji? Predvsem skrajno levičarske stranke, PCI, DP in PDUP, pa razne skupine oporečnikov, od feministk do homoseksualcev, nato seveda še radikalci, ki so vedno prvi, ko gre za nasprotovanje vseh vrst in oblik. Že samo to dejstvo hitro pokaže na pravo barvo "pacifistične" manifestacije, ki je seveda našla svoj glavni element v nasprotovanju oboroževanja Združenih držav Amerike, gradnji njene nevtronske bombe, v zavrnitvi nekaterih izjav predsednika Reagana o možnosti omejene jedrske vojne v Evropi ipd.

Skoraj neopazno pa je šel "protest" proti sovjetski oborožitvi. Pred sovjetskim veleposlaništvom samo kratek postanek, kak bleed namig na samoodločbo narodov, kak izoliran klic za Poljsko in Afganistan, pa nič več! Velika množica je imela pač opravka z drugo velesilo, z ameriškim imperializmom, z medklici proti "cow boyu" Reaganu. V sprevedu so nosili recimo velike primere ameriških raket, pred njimi pa so hodili ljudje z lobanjsko masko . . . Smrt ima torej eno samo barvo!

Podobno je bilo po drugih velemestih. Povsod je ta pacifistična akcija zavzela izrazito protiameriški značaj, kot da bi danes ZDA bistveno ogrožale svetovni mir. Zanimivo, da je pacifistični val imel že v septembru v Italiji nekako generalno vajo, ko so opravili znani pohod miru Perugia – Assisi. Temu je poslal zelo zavzeto poslanico sam sovjetski voditelj Brežnev in seveda prikazal veliko nevarnost oboroževalne akcije Reaganove vlade. Verjetno pa se ni spomnil na znano evangeljsko prispeodobu o brunu in očesu . . .

ZA MIR – TODA V PRAVICI IN SVOBODI

Vlade zahodne Evrope so v glavnem do teh pobud zavzele negativno stališče. In to ne zaradi tega, ker bi morda bile proti miru, ampak zato, ker so razumele izrazito demagoški in enostranski značaj teh podvigov. Zanimivo, da so se tako italijanski kot francoski socialisti (slednji celo v vladi s komunisti) odločno distancirali od njih. Zelo pameten je bil tudi predlog

romunskega komunističnega državnega voditelja Ceausesca, ki se je upal zahtevati od Sovjetov, da umaknejo svoje rakete SS 20, da bi potem tudi zahodne države ne namestile ameriških kot protiukrep. Znamenje, da so včasih voditelji iz držav "realnega socializma" bolj modri kot evrokomunisti in njih podrepaniki . . .

Sama gesla, ki so padala na teh manifestacijah, kažejo nedvomno na njihov demagoški značaj. Padala so npr. gesla "Raje rdeči kakor mrtvi!" (kako bi se ne spomnili na tiste čase, ko so se slišala demagoška gesla vseh vrst v jugoslovanskem prostoru, od "Bolje nego pakt!" vse do "Život damo - Trsta ne damo!" . . . kaj pa je potem od tega ostalo, vsakdo ve.)

Zato pa od take demagoške teatralnosti gotovo ne bo odvisel mir v Evropi in v svetu. Zanj je treba odgovorno delati. Če se danes ozremo na svetovno pozornico, bomo brez težave ugotovili, kdo je tisti, ki povzroča destabilizacijo in ogroža svetovni mir. To nikakor ne pomeni, da opravičujemo eno velesilo proti drugi. Vsaka ima lahko svoje napake in je zato potrebna kritike, toda katera izmed dveh je danes realni

ali vsaj možnostni nasprotnik miru? Katera velesila pridiga teorijo o omejeni suverenosti narodov in držav, ki jih nadzira? Katera ima danes svoje čete v nekaj suverenih državah, kjer s silo tepta pravice drugih? Katera je tista velesila, ki iz dneva v dan grozi svojemu zahodnemu sosedu in mu ponuja "bratsko pomoč" (beri: vojaško intervencijo) za zadušitev osnovnih pravic delovnega ljudstva? Katera velesila podpira danes fanatične in neodgovorne državne voditelje recimo kje v Sredozemlju, da s svojimi tragično grotesknimi iniciativami in terorističnimi akcijami kalijo sožitje v tem delu sveta? In končno: katera izmed velesil že sama svojim lastnim narodom krati osnovne človečanske pravice in s tem ruši notranji mir? Odgovor je pač na dlani . . .

Na vse to je včasih koristno pomisliti. Tudi ob bučnih manifestacijah pacifistov, ki včasih iz idealizma, še večkrat pa iz miselne otopenosti ali idejne toposti nasedajo vabam onih političnih sil ali gibanj, ki jim je le za dosego lastnih trenutnih ciljev. Oni so pri tem le - koristna budala!

SPECTATOR

Pri demonstracijah na sliki pa ne gre za "koristna budala". Na tisoče jih demonstrira povsod po svetu in vsakdo udeležencev dobro ve, kaj hoče: pravico do življenja nerojenih, ki morajo umreti še preden zagledajo luč sveta. Človek dvajsetega stoletja - kaj si sploh še človek? Umori nerojenih vpijejo do neba . . .

Najti samega sebe

ZAGOVORNIKI nove podobe zakonskega življenja poudarjajo, da mora vsak v zakonu najti najprej samega sebe, šele potem lahko "najde" tudi partnerja in raste z njim v harmonično skupnost. To se pravi: vsak mora vzgojiti sam sebe, šele potem lahko prispeva tudi k celoti zakona.

Zato je docela napačno, če si mož vzame mlado deklo z namenom, da si jo bo "po svoje" prilagodil; ali če se deklo pridruži s fantom, da ga bo "vzgojila". Eden kakor drug pri tem nehote misli drugemu vzeti njegov "jaz", njegovo identičnost in samostojnost, čeprav ima pri tem morda najplemenitejšo namene. Izkušnja uči, da so taki zakonci redno razočarani: takšna prevzgoja partnerja ne uspe (razen, da naredimo iz njega lutko), pride do hudih trenj in nesoglasij, večkrat celo do ločitve.

Tu veljajo nekatera zlata navodila prav za zakone današnjih dni. Pustite svojega zakonskega tovariša takšnega, kakršen je. Če vam ni po volji, ga raje ne jemljite. Vedite pa: vsakdo ima lastnosti, ki utegnejo biti drugemu (n.pr. nam) zoprne in mu gredo na živce; tudi mi jih imamo. Vsakdo pa se tudi brani, da bi ga kar tako krtačili, kakor da je prah samo v njegovi obleki; vsakdo naj raje prej skrtači svojo obleko; to bo dalo partnerju pobudo, da bo opazil prah tudi na svoji.

Ne ponižujte svojega partnerja z nepotrebno kritiko, marveč ga raje vzpodbujajte s pohvalo; zelo se izogibljite ljudi, ki ponižujejo s kritiko bodisi vaš "jaz" bodisi vašega zakonskega partnerja.

Ne silite ga, da se v obleki in frizuri ravna po vašem okusu; pohvalite njegov okus, četudi ni najboljši. Naj bo vsaj v nekaterih stvareh res sam svoj,

identičen, ne pa samo odsev svojega (močnejšega) zakonskega tovariša.

Pustite vašemu zakonskemu tovarišu nedotaknjena zunanja znamenja (simbole) njegove neodvisnosti ali samostojnosti, pa četudi so na videz še tako brezpomembna: kotiček ali stolček, kamor se najraje umažne, nekaj zasebne blagajne od določenih dohodkov, neodprta pisemska pošta ipd. Sicer pa: čim bolj bo notranje samostojen, tem manj bo imel potrebe po takih simbolih.

Pomagajte mu, da se bo vedno zavestneje ravnal po vodilnih nagibih, ki ga delajo in ohranjajo samostojnega, ker bo tako tudi bolj zadovoljen z vami in bo lažje prenašal vašo samostojnost in njene posebnosti. Te vodilne ideje mu bodo tudi usmerjale njegove načrte in cilje, ki si jih bo zastavljal kot nalogo, da jo izpolni v svojem življenju.

Ustvarite si dom, ki bo sporazumno ustrezal željam in okusu obeh. Saj žena je navadno prikrajšana že v tem, da mora opustiti svoje deklško ime; ali naj še žrtvuje svoj okus pri opremljenosti stanovanja, v katerem mora prebiti in pregarati vendarle večino življenja? Ne ozirajte se na mnenje in modo drugih. Bodita samosvoja!

Dovolite svojemu partnerju toliko svobode, da lahko gresta ločeno vsak zase ne le na službeno potovanje, temveč tudi na počitnice. Če bi pa vzbujalo to strah in ljubosumnost, je to znak, da v vajinem razmerju že nekaj ni v redu. Vedite pa, da — če sta zakonca še tako navezana drug na drugega — si včasih vendarle zaradi utrujenosti želi eden kakor drug, da bi bil nekaj časa popolnoma sam. To nikačor ni izraz sebičnosti, marveč rast samostojne osebnosti, ki je v odnosu do drugega vedno bolj velikodušna.

ANTON TRSTENJAK

Marsikaj celo za milijonarje ni kupljivo:
LJUBEZEN, ki nas objema;
ČAS, ki nam je darovan;
SVOBODA, ki nam da dihati brez utesnjenosti;
POTRPEŽLJIVOST, da pustimo rasti;
MOČ, da prenašamo trpljenje;
TIHOTA, ki daje zoreti ne samo cveticam, ampak tudi človeškimi srcem. Tako nam v resnici ne preostaja nikakršna izbira med Bogom in denarjem. Kdor hoče resnično živeti, potrebuje sonce pred zlatom.

(Prosto po A. Albrecht)

UDBA in emigranti

PROTI koncu lanskega leta – novembra 1981 – je bila v Beogradu seja komisije Zveze komunistov za splošno ljudsko obrambo in družbeno samozasčito iz vse države. Tu je poročal generalpolkovnik Dane Petkovski o nujni budnosti nad emigranti iz Jugoslavije in o nujnosti organiziranja zaščite pred njimi. Osnova temu zborovanju so bile ugotovitve beograjskega Inštituta za družbene vede, ki ga je komisija vzela – kot pravi “Delo” – za “začetni korak na poti k globljim raziskavam o obveščevalnosti naših (jugoslovanskih) državljanov, o četnikih, ustaših ... in vseh drugih izdajalcih in še posebej o njihovi današnji dejavnosti.” Ugotovili so, da imajo dosti podatkov o “kvizlinških organizacijah, njih gibanjih in ciljih in delovanju v tujini in da je zato treba združiti ta spoznanja in bolj organizirano in sistematično spremljati njihovo dejavnost, da bi lahko učinkoviteje ukrepali in obveščali o tem javnost”. Ugotovili so tudi takoj v začetku, da nima smisla prikrivati tega, ker z molkom nikogar ne varujemo, dočim delavnost izdajalcev v tujini vedno bolj narašča in se krepi vedno bolj, “kadar Jugoslavija zabrede v težave”. Po tem odprtem priznanju, da je sedanjí položaj v Jugoslaviji v težavah, sledi stavek: “Naša emigracija v tujini je najbolj številna, najbolj pisana in po vsem sodeč tudi najbolj agresivna, zato bi mi morali imeti ustrezen odnos do nje. Pozabljamo, da mračne sile niso položile orožja leta 1945 in da to vojno nadaljujejo z vsemi sredstvi in v različnih oblikah.”

Zato so sklenili, da je treba “odločno ukrepati proti nazorom, da so nekateri sovražniki manj nevarni, in proti sodbam, ki jih je zaslediti tudi v literaturi, da so namreč izdajalci v enem narodu napaka v drugem pa zakonitost. Dolžnost komunistov vseh narodov (v državi) je, da se predvsem bojujejo proti “lastnim izdajalcem in reakcionarjem”.

Nadalje je ugotovila ta komisija, da danes deluje opozicija predvsem preko cerkve in nacionalizma . . . “Zveza komunistov mora biti pripravljena in sposobna dojeti bistvo teh procesov in ukrepati proti njim. Zdaj je videti, da so naše subjektivne sile zadremale”. S to ugotovitvijo se je zaključilo to važno zborovanje “ljudske obrambe in družbene zaščite” novembra lani v Beogradu.

Kakor pa je videti, so se z letošnjim novim letom zbudili iz dremavice in obnovili znova – umore svojih političnih nasprotnikov najprej v Zahodni Nemčiji. Kakor poroča “Frankfurter Zeitung” 19. januarja t.l., je bilo lani 70 žrtev boja med emigranti in jugoslovan-

ske tajno policijo, ki so se pobijali v imenu starega svetopisemskega reka: Glavo za glavo in zob za zob! Zdaj so eksplodirale bombe, poslane po pošti v Zagreb, zdaj je priplaval mrlič po Renu . . . zdaj je bil napaden kakšen konzularni uradnik, zdaj je padel preprosti izseljenski delavec. Nemški list imenuje nekaj teh lanských zločinov po imenih. Omenja pa tudi, da je prav zaradi teh atentatov in protiukrepov šel nemški notranji minister Baum v Beograd, da vodji jugoslovanske policije min.Hrljeviću pove, da Nemčija ne bo več trpela teh medsebojnih obračunavanj na nemškem ozemlju in da naj država preneha s pošiljanjem svojih “morilskih komandosov” v tujino. Videti je bilo, da je nekaj časa bil mir, a zdaj v prvih dneh leta so padli ustreljeni na cesti v kraju Heilbronn pri Stuttgartu spet trije jugoslovanski emigranti, vsi doma s Kosova, torej Albanci. Eden teh je 33-letni Barthos Gervala. Dočim sta druga dva obležala mrtva, je ta še kake pol ure živel v bolnišnici, in je tedaj povedal ženi, da je napad nanj napravila jugoslovanska UDBA. Ugotovilo se je pozneje, da se je Barthos Gervala udeležil lani maja meseca demonstracije v prid vstaje na Kosovem za dosego priznanja statusa republike, ki je imel izrazito albanski nacionalistični značaj. Tedaj so demonstranti opazili, da jih iz neke hiše nekdo fotografira, udrli so v hišo, tam našli podkonzula jugoslovanskega poslaništva in nekega žurnalista, ki je filmal. Vzeli so mu aparat in film, ki pa je zopet prišel nazaj na konzulat. Sklepa se, da so tam na fotografiji spoznali te ljudi, ki so sedaj padli kot letošnje prve žrtve obnovljene teroristične prebuditve omenjene jugoslovanske komisije.

Kakor vse kaže, stojimo pred novimi zločini UDBE med emigranti.

Ko poročamo o novi “ofenzivi” jugoslovanske tajne policije UDBE v tujini med emigranti, naj omenimo lani izišlo knjižico znanega nemškega dopisnika Jugoslaviji P. H. Rullmana, ki jo je izdal zdaj v angleščini pod naslovom “Assassinations commissioned by Belgrade”; prej je izšla v nemščini, sedaj je v pripravi tudi hrvatski prevod. Rullman je bil deset let v Jugoslaviji kot poročevalec nemških listov, in sicer je bil pet let v Beogradu in pet let v Ljubljani. Zaradi objektivnega poročanja so mu naprtili špijonsko afero in je prebil petnajst mesecev v preiskovalnem zaporu. Ko so ga potem le izpustili, je po lastni odločitvi zapustil Jugoslavijo in zdaj izdaja svoj informacijski bilten “Ost und West”. V njem priobčuje največ

najnovejša poročila iz Jugoslavije, koder ima dobre informatorje. Pred kratkim je imel predavanje v Kanadi v Vancouvru, kjer je imel tudi pogovor z urednikom lista "Hrvatski glas". Temu je povedal, da je začel iz samega zanimanja preiskavati moritve med emigranti v Nemčiji. "Moje najvažnejše odkritje je bilo, da je pri teh ubojih v Zahodni Nemčiji glavni vzrok iskati v jugoslovanski tajni policiji UDBA. Začel sem preiskovati te zločine kolikor mogoče objektivno, predvsem po policijskih arhivih, katerim zaradi okoliščin nisem mogel vedno slediti do konca, vendar sem v 56 od 70 primerov odkril, da stoji za-
 daž UDBA. Na podlagi teh raziskav, izjav policijskih uradnikov in sodnijskih dokumentov sem torej sestavil tisto knjžico, ki je v nemščini izšla že v tretji iz-

daji, tako da so v Nemčiji vsi politični ljudje dobro obveščeni o metodah jugoslovanske UDBE". Zaključil pa je povsod s stavkom: "Naša nemška dežela ne sme dovoliti, da bi begunce, ki so v njej iskali zaščito svobode v okviru našega demokratskega sistema, ubijali agenti totalitarističnega sistema" (Hrvatski glas, jan. 1982).

Kakor je videti, je Beograd začel z novim pošiljanjem "morivskih komandosov" med emigrante v svet. Za zdaj v Nemčijo, in potem? Vidi se, da prihajajo v Jugoslaviji v poštev spet stalinistične metode nasilja, kar pomeni, da se nahaja v "velikih težavah", v katerih se boji predvsem "vedno bolj rastoče emigrantske delavnosti. . ." in jo skuša utišati v najetimi umori.

S. S.

Tri zvoni

V NAŠI HIŠI smo na stara domača izročila veliko dali, posebno oče. Še danes ga imam živo pred očmi, kako je vselej s slovesno kretljivo in zbrano opravljal domače obrede, spominjam pa se ga tudi, kako je sleherni večer po večerji, že globoko v noči, poklekoval pred bogov kot in naprej molil ročni venec. Ko smo vsi drugi komaj premagovali spanec in utrujenost, je on, čeprav je bila teža dneva zlasti na njegovih ramah, klečal vzravnin in je navadno po glavnem skupnem rožnem vencu še dolgo ostajal na kolenih v tihi molitvi. Vem, kako sem mu večkrat zavidal to moč, hkrati pa ga občudoval in ga skušal posnemati.

Druga značilna podoba očeta – družinskega duhovnika – je zvezana z njegovo molitvijo o petkih. Naj smo bili kjer si že bodi, doma v delavnici, na nji-
 vi, na travniku, v gozdu ali na poti, brž ko je zapel zvon, je oče prenehal s svojim delom, snel slamnik ali klobuk ter počakal, da se je družina zbrala okoli njega. Dostikrat je kdo izmed nas – zlasti še mlajših – preslišal oddaljeni glas zvona, ni pa mogel preslišati očetovega kratkega opomina:

"Tri zvoni!"

Ta "tri zvoni" je bil izrečen tako, da je bilo v njem največ bridkega, a skritega bolečega očitka, češ, kako da še zmeraj ne živimo polnega, človeka vrednega življenja. . . Nikoli nam ni tega posebej rekel, a prejkone se ne motim, če rečem, da sem mu z ob-
 raza, iz oči in iz neme kretnje pravilno prebral žalost očeta in duhovnika obenem.

"Samo telo vam je mar," so govorile njegove oči; "do njega veste dolžnosti in jih vedno spolnujete. Pridete k hiši in k mizi, kadar vam lakota zazvonil polдне ali večer, a da bi se spomnili na dušo in na njeno življenje, na njeno žejo po hrani, na njeno povezanost z Bogom, tega ne . . . Kakor telički ste, namesto da bi bili udje družine, z dušo in telesom moji sinovi, ki boste morali vse, vse to in še več, kar sem jaz prejel iz davnine, ponesti dalje svojim otrokom . . ."

Počasi sem se iz družine preselil v očetovo kovačnico, najprej za vajenca, potem za pomočnika. Tudi kovačnica sama se je spreminjala: širila se je in se spopolnjevala. V njej je bilo čedalje več hrumenja, strojev, delavcev in dela. Treba jo je bilo celo povsem prezidati in preurediti. Danes se le s težavo še zamislim v tisti njen prvi čas, kakršno jo pomnim iz svojega detinstva. A ena stvar je ostala nespremenjena: očetovo stopanje na prag med kovačnico in hišo, med delavce in družino ter njegovo molitev ob treh popoldne ob petkih. Skozi še tak hrušč je oče vselej zaslišal farni zvon. Takrat je takoj ustavil delo, potihnili so stroji, potajil se je ogenj v kovaškem žeknu, roke pa, umazane, okorne in trde od naporov, so se sklenile v molitev. Misli so se za hipec odmaknile od tostranskih skrbi za telo – k onostranskim za dušo. To so bili trenutki, ko smo se zavedali svoje dvojnosti, ko smo vsi skupaj obenem z očetom stopali na prag med obe življenji, med dušno in telesno.

p. basil tipka

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Velika noč je letos v začetku meseca. Za slučaj, da se aprilski številka MISLI kje zatakne, naj raje že ta prinese . . .

LETOŠNJI VELIKONOČNI SPORED.

MELBOURNE:

Cvetna nedelja (4. aprila) — Maša ob osmih kakor običajno ob nedeljah, ob desetih pa na prostem pri lurški votlini (seveda v lepem vremenu, drugače bo v cerkvi). Pred mašo blagoslov butaric, oljk in drugega zelenja. Pripravite butarice svojim otrokom, nekaj pa jih bodo imele pred mašo naprodaj tudi članice Društva svete Eme. Blagoslovljene oljčne vejice boste dobili vsi.

Veliki četrtek (8. aprila) — Ta dan obhajamo spomin zadnje večerje in ustanovitve presvete Evharistije. Spominska maša bo ob pol osmih zvečer. Pred in po maši prilika za spoved.

Veliki petek (9. aprila) — Dan spomina Jezusove odlišne smrti na križu. Ob enajstih dopoldne pobožnost križevnega pota na dvorišču pred lurško votlino (v slučaju slabega vremena v cerkvi). Prilika za spoved.

Obredi velikega petka (molitve in branje pasijona, razkrivanje in češčenje križa, obhajilo vernikov) bodo ob treh popoldne. Po obredih skupni obisk božjega groba v lurški votlini. Prilika za spoved.

Velika sobota (10. aprila) — Ves dan je prilika za velikonočno sveto spoved, samo pokličite patra v Baragovem domu, pa bo na razpolago. Pomenljive obrede velikonočne vigilije bomo pričeli ob osmih zvečer, v lepem vremenu seveda pri lurški votlini. Blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, vode . . . Branje beril. Obnovitev krste obljube, ali pa bomo morda spet prisostvovali tudi krstu. Sledi maša vigilije, po njej pa domači običaj VSTAJENJA s procesijo, ki jo bomo zaključili z blagoslovom z Najsvetejšim. Po končanih obredih bo blagoslov velikonočnih jedil. Kdor želi odnesti domov novoblagoslovljeno vodo, naj prinese s seboj stekleničko.

Velika nedelja (11. aprila) — Maše ob osmih, ob desetih in ob petih popoldne. Deseta maša bo slovesna in v lepem vremenu pri lurški votlini. Pred vsemi mašami bo tudi prilika za velikonočno spoved, po mašah pa blagoslov velikonočnih jedil.

Ker je letos velika noč na drugo nedeljo v mesecu, slovenski duhovnik pa en sam, morata tokrat odpasti običajni slovenski maši v Geelongu in v St. Albansu.

Velikonočni ponedeljek (12. aprila) — Ta dan imamo običajni nedeljski spored maš: ob osmih in pa ob desetih. Pred vsako mašo je tudi spovedovanje.

+++

ST. ALBANS in okolica (Sunshine, North in West Sunshine, Ardeer, Deer Park, East Keilor, Avondale Heights. . .) ima priliko za sveto spoved na veliko sredo (7. aprila) ob osmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega. In ne pozabite: na velikonočno nedeljo popoldanska slovenska maša v St. Albansu odpade, četudi je to druga nedelja v mesecu!

GEELONG in okolica: Prilika za slovensko velikonočno spoved bo na veliki petek (9. aprila) ob sedmih zvečer. Cerkev Svete Družine, Bell Park. (Naj tu geelongskim rojakom še enkrat povem, da letos slovenska maša zanje na drugo nedeljo v aprilu — velikonočna nedelja — odpade!)

NORTH ALTONA in okolica (Yarraville, Altona, Newport, Williamstown, Altona Meadows, Spootswood, Footscray. . .) bo imela slovensko spovedovanje na veliko sredo (7. aprila) od 4.30 do 6.00 popoldne. Cerkev sv. Leona Velikega.

SPRINGVALE in okolica (North Springvale, Mulgrave, Noble Park, Clayton, Benthleigh in East Benthleigh, Dandenong . . .): Slovensko velikonočno spoved lahko opravite v cerkvi sv. Jožefa na torek velikega tedna (6. aprila) zvečer od sedme do osme ure.

MORWELL in okolica: Rojaki Gippslanda imajo priliko za slovensko spoved v ponedeljek velikega tedna (5. aprila) ob sedmih zvečer. Cerkev Srca Jezusovega.

WODONGA—ALBURY ter rojaki iz okolice: Redno slovensko mašo bomo imeli na četrto nedeljo v marcu (28. marca) ob petih popoldne. (Smo se pri zadnjem srečanju dogovorili, da bomo imeli mašo skozi leto redno na četrto in ne na tretjo nedeljo.) Ker je marčna maša tako blizu velikonočnih praznikov, ne bom prišel spovedovat posebej, ampak bo na to nedeljo eno uro pred mašo prilika za velikonočno spravo z Bogom. Pridite!

TASMANIJA bo imela slovensko mašo na belo nedeljo (nedelja po veliki noči, 18. aprila). Cerkev sv. Terezije, Moonah (Hobart). Potrudite se, da se maše

(pričetek je ob šestih zvečer, pred mašo prilika za spoved v domačem jeziku) udeležite, da nas, bo več in bo srečanje lepše. Samo dvakrat na leto imate priliko biti pri slovenski maši – izrabite jo!

BERRI, S.A., je letos prevzel adelajdski p. Janez in se bo sam s tamkajšnjimi Slovenci dogovoril, kdaj jih bo pred prazniki obiskal.

+ Da bo afriški misijonar vodil pri nas tridnevno kot pripravo na veliko noč (v petek 19. marca zvečer, v soboto 20. marca zvečer in na nedeljo 21. marca pri obeh mašah), sem omenil že v prejšnji številki. Objavili smo tudi preko slovenskega radia in upam, da vas bo tudi velikonočno pismo pravočasno seznanilo s tem. Oba večera bo v dvorani po bogoslužju tudi misijonsko predavanje s filmom iz Toga. Upajmo, da bo udeležba lepa, saj take prilike za duhovno obnovo in obnovo misijonske zavesti ni vsak dan na razpolago. Veseli smo obiska p. Evgena.

+ Pred leti smo melbournski Slovenci držali narodno tradicijo posta s tem, da med nami ves postni čas ni bilo nobene plesne zabave. Danes žal odborom ni več mar kdaj prirede ples, pred pepelnico ali po njej – samo da pride nekaj v blagajno. Več duhovne zrelosti bi pokazali, če bi post vzeli resno, tako odbori kot udeleženci zabav, ki se že tako vrte domala vsako soboto brez prestanka skozi vse leto. Končno: vsi smo kristjani – hudo bi zamerili, če bi nam kdo dejal, da nismo. Pokažimo v dejanju, koliko je vreden naš krst!

Tudi "pobožni" maškari – duhovnik in redovna sestra, ki sta baje na eni pustnih zabav okrog omizij ponujali sveto pismo, sta za vernega človeka kaj neokusni pojavi. Na izbiro je dosti različnih mask – sveto pismo in kar je v zvezi z vero pa ohranimo sveto in spoštovano, vsekakor daleč od pustnih norčij.

+ Krsta zadnji mesec nismo vpisali v našo knjigo nobenega, poroke pa naj omenim tri: Dne 6. februarja sta se pred našim oltarjem srečala **Jožef Maljevac** (rojen v Carltonu, krščen v Ascot Vale) in **Sonja Cerkvenik** (rojena v Footscrayu, krščena v St. Albansu), oba torej že tukaj rojena otroka slovenskih staršev. – Dne 13. februarja pa sta se v naši cerkvi poročila **Milan Antolovich** in **Olga Kovačič**. Ženinov rojstni kraj so Basiči v Istri (krščen v Tinjanu), nevesta pa je bila rojena v Smrju in krščena v Premu. – Dne 27. februarja pa sta si obljubila zakonsko zvestobo **Andrew Linton Smith** (rojen v East Melbourne, krščen v Blackburnu) in **Marta Krnel** (rojena v Carltonu in krščena v Camberwellu). Ženin je avstralskega rodu, nevesta pa je iz znane slovenske družine.

Vsem trem parom obilico blagoslova na novo življenjsko pot!

+ Naše Društvo sv. Eme je imelo na nedeljo 21. februarja svoj redni občni zbor. Za novo voditeljico je bila izbrana Frančiška Šajn, blagajničarka pa bo to leto Milena Birska. Tajniško mesto je za enkrat še nezasedeno, upamo pa, da bo katera imela korajžo priti na pisalo, saj so vse pismene. Novemu vodstvu čestitke za najboljšimi željami, prejšnjemu pa iskrena zahvala za ves trud.

Posebne poročila tokrat nimamo, saj je več ali manj vsako leto enako. Članice so pridne kot mravlje v svoji skrbi za kuhinjo naše cerkvene dvorane, da je odprta ob nedeljah pouka Slomškove šole. Posebni dnevi skozi leto pa so dnevi naših rednih prireditvev, ki jih tudi ni malo: Materinska proslava, Očetovska proslava, prihod sv. Miklavža, dan ostarelih z Walkathonom, praznovanje cerkvenih zavetnikov, prvo obhajilo, lani tudi birma. . . Pa vsakoletni semenj, ki je v priredbi Društva sv. Eme in vedno lep uspeh. Želeti bi bilo samo, da bi še več žena, zlasti matere otrok naše Slomškove šole, pristopilo k tej marljivi gospodinjski skupinici. Tako ne bi vse delo padlo le na nekaj in stalno istih ramen. Večje je število, lažje se delo porazdeli in manj ga pride na vsako. Malo več duha požrtvovalnosti bi bilo treba, pa bi Društvo sv. Eme z večjim številom članic lahko doživelo novo pomlad. Boš pri tem pomagala?

Doprinosa je imela blagajna Društva sv. Eme zadnje poslovno leto 2,527.20 dolarjev, izdale pa so 2,148.20 dolarjev (od tega je šlo 1,600 dolarjev v sklad za bodoči Dom počitka). Odbor je pričel novo poslovno leto z vsoto 253.– dolarjev.

+ GLASNIKI, mladinski pevski zbor verskega središča, so zdaj po počitnicah začeli zares s polno paro. Vesel sem bil tega, saj so v preteklosti pokazali toliko lepih uspehov. Njih gostovanje v Sydneyu pred zadnjim božičem (na soboto 19. decembra) je bil po poročilih prav tako nadpovprečen uspeh – pa sem se ob njem skoraj bal, da bo "labodji spev". Turkova Milenca, ki je zbor po odhodu br. Bernarda vodila, je namreč zaradi prezaposlenosti odložila vodstvo. A zaposil sem spet znanega in priznanega Marka Plesničarja, ki je Glasnike svoj čas že dvignil do zavidljive višine. Sprejel je vodstvo, Milenca pa bo ostala pri orglah in moja skrb o "labodjem spevu" je bila – hvala Bogu – mimo. . . Marku iskrena zahvala, da nam je spet priskočil na pomoč. Prepričan sem, da uspehi ne bodo izostali.

Na nedeljo 28. februarja po deseti maši napovedani sestanek mladincev in staršev je zelo lepo uspel. Lepo število starih pevcev in tudi novih moči je prišlo. Dobra so se pogovorili, napravili spored za celo leto ter že naslednjo nedeljo pričeli z rednimi vajami. Če bi se želel veseli družbi pridružiti še kdo mladink ali

mladincev – dobrodošli! V zboru je še mesta, na avtobusu pa tudi – saj so dali v letni spored tudi datume, kdaj in kam bodo šli kot pevska skupina na izlet in petje obenem; poleg rednega petja pri deseti maši na drugo nedeljo v mesecu in nastopov na domačem odru. (Na četrto nedeljo v aprilu bodo imeli lep dan v Gippslandu, zvečer pa bodo peli pri slovenski maši v Morwellu; v juliju bo izlet na sneg; v septembru bo izlet v Wodongo–Albury in petje pri večerni slovenski maši v Wodongi; v decembru bo najbrž pevski nastop v Adelaidi.) Gre za več kot samo za petje. Gre za skupinico slovenske mladine iste starosti, ki ima ob petju tudi obilico zdravega domačega razvedrila.

Kot sem že večkrat omenjal: veliko zavisi od staršev, kako svoji doraščajoči mladini predstavijo Glasnike in pa: koliko so svojim otrokom pripravljeni pomagati s prevozom k rednim vjam ter nastopom ter seveda z ostalim sodelovanjem.

+ Zelo radi bi v verskem središču oživili mladinsko folklorno skupino, ki je več let tako lepo delovala, pa žal zaspala s poroko takratne voditeljice Anice. Bi nam kdo mogel priskočiti na pomoč z zmožnim vodstvom?

+ V ponedeljek 15. februarja je v bolnišnici v West Footscray umrla MARIJA SKOK r. Požrl, s svojimi 93-imi leti zelo verjetno najstarejša Slovenka v Viktoriji. Živela je pri svoji hčerki Marici Temišanović v St. Albansu. Bila je vsa leta zdrava vse do padca pred sedmimi leti. Vendar je še do lanskega leta celo delala na domačem vrtu, da si je krajšala čas. Rojena je bila 31. marca 1888, Bežec pri Djavači. Z dvajsetim letom se je poročila z Antonom. Živela sta v Trstu, po vojni pa na Jesenicah. Mož ji je umrl leta 1963, leta 1965 pa se je z ladjo "Marconi" odpravila proti Avstraliji k Marici, ki je ena od njenih treh otrok.

Pogrebno mašo imeli v cerkvi Srca Jezusovega v St. Albansu v sredo 17. februarja, vstajenja pa bo truplo pokojnice čakalo na keilorskem pokopališču.

Na nedeljo 21. februarja je v St. Vincent's Hospital-u umrl za težko sladkorno boleznijo VIKTOR ČAR, dolgo vrsto let zelo aktiven med nami, zadnja leta pa s poroko in oddaljenostjo iz mesta žal odmak-

njen domači slovenski družbi. Pokojnik je bil rojen 18. aprila 1911 v Čekovniku nad Idrijo. V Rušah pri Mariboru se je leta 1939 poročil z Veroniko Hartmanovo. Med okupacijo leta 1941 je bil izseljen v Nemčijo, od koder pa se Čarovi po vojni niso vrnili v domovino, iz katere so prihajale kaj slabe novice. V maju 1950 so Čarovi na ladji "Goya" emigrirali v Avstralijo, prišli najprej v Bonegillo in nato v Sydney, od tam pa po enem letu v Melbourne, kjer so se spet združili v srečno skupnost Čarovi in Hartmanovi. Po Veronikini smrti se je Viktor ponovno poročil in se s soprogo nemškega rodu izselil v Kilmore.

Pogreb je bil na pepelnično sredo v krematorij v Fawknor, žaro s pepelom pa bo sin John položil v grob prve žene Veronike, ki počiva na keilorskem pokopališču.

Šele ob koncu meseca sem zvedel, da je 4. februarja na svojem stanovanju v Fitzroyu nenadoma umrl IVAN DROLE, rojen 15. marca 1933. Kraj rojstva mi še ni poznan, a ker ima sorodnike v Podbrdu, bi sklepal, da je bil tam rojen. Smrt ga je rešila trpljenja, saj se je dolga leta mučil po bolnišnicah, prihajal iz njih in se zopet vračal, prave zdravniške pomoči pa mu niso mogli dati. Bil je že več let upokojen zaradi svojega živčnega stanja. Nedavno mi je zaupal domotožje in je po dolgem času pisal domov, če bi smel priti. Povoljni odgovor domačih pa mu je prinesel ravno nasprotno: vznemirjenje, ki ga ni bil zmožen prenesti . . .

Žal sem za Ivanovo smrt zvedel, ko je bil že pokopan. Pogreb je uredil urad Public Trustee, ker tukaj ni imel nobenega svojega. Vstajenja bo čakal na pokopališču Anderson's Creek, Warrandyte.

Vsem dragim pokojnim naj Bog podeli svoj mir, njih sorodnikom tukaj in doma pa naše iskreno sožalje!

+ Večerne postne pobožnosti objavljamo sproti v nedeljskih oznanilih za prihodnji teden. Navadno imamo združene z mašo. Večerno mašo bomo imeli tudi na praznik Gospodovega oznanjenja (četrtek 25. marca) in pa na prvi petek v aprilu (2. aprila). Pridite, saj so včasih te naše večerne maše tako slabo obiskane!

DONVALE TRAVEL (*Eric Ivan Gregorich*)
1042/1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)

**Nudi se Vam izredna in tudi zelo ekonomska prilika za obisk lepe Slovenije:
DIREKTNI POLET MELBOURNE – LJUBLJANA dne 16. junija letos.**

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

izpod

Triglava

V **MOSTAH** v Ljubljani so lani farani župnije svete Družine s pravo ihto gradili svojo novo cerkev. Stara je bila že izpred vojne in že takrat postavljena le kot zasilna, ki naj jo čim prej nadomesti nova zidana. Dolgo so čakali na to in končno uspeli. Na dan 27. decembra je novo župno cerkev svete Družine blagoslovil ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. V govoru je nadpastir razmišljal o pomenu cerkve za župnijsko skupnost. Zahvalil se je župniku Janezu Riharju za njegovo tiho vztrajnost, pa tudi vsem faranom in dobrotnikom. Cerkev je zrastle z lastnimi prispevki ter s pomočjo dobrotnikov iz domovine in tujine.

MILKA HARTMANOVA je znana osebnost med našimi zamejskimi koroškimi Slovenci. Vse svoje življenje je posvetila kulturnemu delu. Poleg pesmi je napisala tudi veliko dramskih prizorov in spevoiger, ki so po koroških odrih vzbujali in ohranjali narodno zavest. Motive je vselej črpala iz bogatega kmečkega izročila, ki ga je srečavala v starodavnih narodnih plesih in običajih, pri delu na polju, v vrtu, na travniku, v gozdu . . .

Letos 6. februarja jo je presenetil Dom v Tinjah, ki ga njegov ravnatelj Msgr. Jože Kopečin pogosto in spretno uporablja za razne tečaje, duhovne vaje, mladinska srečanja in kulturna srečanja vseh vrst. Tokrat so na lepo organizirani akademiji proslavili

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

to našo pesnico Milko, ki je nekaj dni kasneje, dne 11. februarja, dočakala osemdesetletnico. Zaslužila je, ta "potujoča učiteljica", kot so desetletja to kulturno delavko po Koroškem imenovali, da so se je spomnili in jo počastili ob visokem življenjskem jubileju. Naj jo Bog ohrani še dolgo koroškemu ljudstvu!

Njenim prejšnjim pesniškim zbirkam se je ta dan pridružila nova. Pesnici so ob tej priliki izročili izbor njenih pesmi, ki so jih izdali za jubilej.

SEDANJA gospodarska kriza je neugodno vplivala na belokranjsko podjetje "Beta" in močno zavrla razvoj tovarne. Četudi so že zbrali potrebne devize za nakup strojev v tujini, jih zaradi splošne prepovedi niso smeli uvoziti. Stroji v pletilnici pa so že dotrajani, pogosto se pokvarijo in prevečkrat ustavljajo . . . Podjetje skrbi tudi tekstilna šola, ki deluje v okviru tovarne. Boje se, da bo zaradi pomanjkanja sredstev treba šolo zapreti, kar pa bi bilo za tekstilno industrijo tega področja pravi polom in velika škoda.

CELJANI so ponosni, da so bili njihovi rokometiški lanske leto med vsemi športniki najboljši. S svetovnega prvenstva za mladince v Lisboni so odnesli domov kar štiri zlate medalje. In kar fante najbolj veseli: na tem prvenstvu se jim je posrečilo premagati svojega starega tekmeca — ekipo Sovjetske zveze.

NISMO še omenili, da je 12. decembra na ljubljanskem Kliničnem centru umrl **Tone Fajfar**, eden so-ustanoviteljev OF, v katero je štopil kot član krščanske sindikalne Stokovne zveze. Član KP je postal šele po končani vojni. Partija, ki ga je izrabljala ves čas revolucije v svoje namene, ga je za njegovo vlogo mostu med KP in kristjani ves povojni čas plačevala z visokimi službami. Končni obračun pa je moral mož seveda narediti sam . . .

Tone Fajfar je bil svoj čas redovni brat pri oo. lazaristih. Že pred vojno je izstopil, pustil pa v samostanu izjavo, da "se bo vse življenje vneto prizadeval za češčenje Jezusovega Srca".

KULTURNI DOMOVI, in v Sloveniji jih je šestdeset takih, ki se uradno imenujejo Kulturni dom ali pa

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grička
v Elthamu).

Research Warrantye Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

Dom kulture, so vse premalo izkoriščeni, pravi Kulturna skupnost Slovenije. Po nekaterih občinah samevajo ali celo propadajo. Nekatere so kratkomalo spremenili v kinodvorane, namesto da bi – zlasti v manjših krajih – postali združevalec kulturnega dogajanja. V nekaterih krajih v Kulturnem domu deluje samo še knjižnica in telovadnica, vse drugo počiva.

Bujno kulturno življenje pa se razvija tam, kjer imajo in tudi poslušajo nasvete iznajdljivega strokovnega svetovalca, in kjer so rešili tudi vsebinska ter programska vrpašanja. Za zgled je stavljen kraj Ribbo pri Bledu, kjer so imeli lani več kot deset gledaliških predstav, sedemnajst različnih gostovanj, dva literarna večera, tri slikarske razstave in osem nastopov domače folklorne skupine.

Kaj pa naši kulturni domovi po Avstraliji? Koliko je v njih kulturnega in "kulturnega" delovanja? Včasih se resno bojim, da bo zamrlo še tisto malo, kar morda še tli pod pepelom, če odbori ne bodo zadeve pošteno razpihali . . .

TOVARNA kos in srpov, Sv. Lovrenc na Pohorju, je edini proizvajalec kovanih škarij v celi Jugoslaviji. Ne more pa več zadovoljiti vseh domačih potreb, ker ji manjka utopnih kladiv. Te so zdaj naročili iz Češke. Načrtujejo tudi razširitev in posodobitev proizvodnje, saj ima tovarna za svoje izdelke dovolj intendentov.

MARIBORSKA STOLNICA je dobila nove orgle. Na dan 13. decembra jih je slovesno blagoslovil mariborski škof dr. Kramberger. Izdelalo jih je znano podjetje Welcker v Nemčiji. Pri obredu posvetitve je sodeloval pevski zbor, združen iz stolnega ter frančiškanskega, pod vodstvom zborovodja Marijana Potočnika.

Resnici na ljubo moramo priznati, da je z orglami Maribor zares nadkrilil Ljubljano. Nove orgle namreč ne veljajo le za najboljše v Mariboru, ampak kar na celem Slovenskem.

DOM V TINJAH,
versko in kulturno
središče naših
koroških bratov

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV. izdelujemo pa tudi ZLATNINO in SREBRNINO po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠCITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

SIN KOMUNIST O SVOJIH STARŠIH je dala tržaška Mladika naslov dopisu, ki ga je objavila med pismilanske devete številke. Tole beremo:

“ . . . Starša sta bila preprosta, globoko verna, a nadvse poštena in človekoljubna, vdana svojemu bogu sta trepetala za mojo usodo, usodo sina brezverca. . . ” Tako piše o svojih starših v ljubljanskem DELU (19. sept. 1981) Ivan Maček – Matija, eden od voditeljev slovenske revolucije, šef OZNE v najhujših povojnih letih. Človek bi ga vprašal: Kako je moglo tisto predvojno “protijudsko, protijudsko in desničarsko” slovensko krščanstvo vzgajati takšne plemenite ljudi? In še: Če krščanstvo more tako človekoljubno vplivati, zakaj si je Ivan Maček – Matija zadal kot prvo nalogo po vojni njegovo likvidacijo?

Te vrstice v Mladiki res ne potrebujejo komentarja.

Božja beseda

BERILO: BOŽJI SLUŽABNIK Berilo iz knjige preroka Izaija

Gospod Bog mi je odprl uho, hrbet sem nudil njim, ki so me ličja nistem skrili sramotenju in zato nistem bil osramočen. Zaradi tega sem vedel, da ne bom osramočen. Bližnji? Nastopiva skupaj! Kdo je mogočni Gospod mi pomaga, kdo

EVANGELIJ: VERUJEMO V JEZUSOVO BOŽANSTVO, ČE PRAV MORA TRPETI.

Iz svetega evangelija po Marku

Tisti čas je šel Jezus s svojimi učenci spraševal: "Kaj pravijo ljudje izmed prerokov." Nato jih je vprašal: "Kaj pa vi pravite, kdo sem?" Spregovoril jim je strogo naročil, naj zavržen od starešin, velikih duhovnikov in pismoukov, biti umorjen in pogubljen. Tedaj ga je Peter vzel v stran in učencih in Petra posvaril: "Pojdi od mene, ampak, kar je človeškega." In Peter mu je odgovoril: "Kdo sem, da bi te od mene in evangelija izgubi, ga bo

PIRA TRPLJENJU.

9a). Nisem upiral, nazaj se nisem umaknil. Svoje lice nistem, ki so mi pulili brado, svojega obraza. Toda vsemogočni Gospod mi pomaga, naredil svoj obraz ko kremen, saj sem mu dal pravico. Kdo se bo z menoj prepiral? Naj stopi k meni! Glej, vse krivega razglasil!

JEZUSOVO BOŽANSTVO, ČE PRAV MORA TRPETI.

7 - 35). vasi Cezareje Filipove. Po poti je svoje učence spraševal: "Kaj pravijo ljudje izmed prerokov." Nato jih je vprašal: "Kaj pa vi pravite, kdo sem?" Spregovoril jim je strogo naročil, naj zavržen od starešin, velikih duhovnikov in pismoukov, biti umorjen in pogubljen. Tedaj ga je Peter vzel v stran in učencih in Petra posvaril: "Pojdi od mene, ampak, kar je človeškega." In Peter mu je odgovoril: "Kdo sem, da bi te od mene in evangelija izgubi, ga bo

"Kdo sem?"

"KAJ PA VI PRAVITE, KDO SEM?"

To vprašanje je Kristus stavil apostolom, večja pa enako vsem ljudem vseh dob in časov.

Okolice Jezusa različno poimenuje in ne štediti z imeni najvišjega dostojanstva. Med njegovimi pripadniki vzbujata njegov nauk in čudotvornost občudovanje, pri nekaterih skoraj očaranost. V Jezusu vidi uresničeno me-

sijansko pričakovanje poznega judovstva o kraljevskem vladarju s poslanstvom, da jih reši predvsem rimskega političnega jarma.

Odgovori ljudi na vprašanje, kdo je, pa Jezusu ne zadostujejo in ga ne zadovoljijo.

Njegovo poslanstvo ne obsega le vladanja in prestolovanja, marveč tudi trpljenje in križ. Tega pa celo njegovi najbližji kar niso mogli združiti z njegovim mesijanskim poslanstvom. Jezusovi učenci so to spoznali šele na "velikonočnem Kristusu", čeprav jim je Gospod svoje trpljenje in smrt vnaprej napovedal.

"Sin človekov mora mnogo trpeti in biti zavržen." Ravno v tem se Mesija razodeva kot

Bog, ko izvrši, česar ljudje ne bi zmogli: dopusti, da ga zavržejo in do skrajnosti ponižajo. Koliko torej kdo doume skrivnost trpljenja Sina človekovega, toliko je spoznal Boga. V blišču mogočnega življenja ne zaslutimo božje veličine, marveč v tem, ko sprejema trpljenje in življenjski križ.

Peter je kljub izpovedovanju svoje vere to resnico sprva le deloma dojel. Da je zaslužil tak Jezusov ukor, kakor nam ga poroča Markov evangelij, nam kar strašljivo pojasnjuje, kako čisto blizu si moreta biti pri čevanju za Kristusa in pa odpa od njega. Prvotno navdušenje za Kristusa Petra zapušča,

čim se sooča z njegovim križem in trpljenjem. Vere mu še ni utrdilo Gospodovo vstajenje, kot ga je pozneje doživel. Takrat šele je dobro razumel, kaj je Kristus mislil in kako prav je imel.

Ta razklanost Petrova pa je v bistvu delež vseh verujočih.

Predaja Kristusu v toliko primerih našega zemskega romanja ne vzdrži pod težo bremena moreče vsakdanjosti. In to ogroža v nas Kristusov dar zveličanja.

Vsakdo pa more vsak čas obnoviti svojo predajo Jezusu Kristusu. To pa zato, ker je zavrženi in končno usmrčeni božji Sin v moči svojega vstajenja vse ljudi usposobil, da žive po njegovem zgledu in v njegovem Duhu.

Nešteti, od prve krščanske dobe pa do danes, so se prostovoljno podali na Jezusovo pot križa. Znani so nam tisoči in tisoči mučencev, ki so zanj prelili celo svojo kri. In svetniki skozi stoletja vseh vekov! Pa tudi mnogi znani in neznani v današnjih dneh, v naši dobi potovanja skozi čas.

Omenim naj le MATER TEREZIJO v predelih bede mesta Kalkute. Primer nam je življenja, ki ga kristjan izključno posveti Kristusu stvari. Samo popolna predaja nas usposobi za zahteve in naloge božjega kraljestva, v ljubeči skrbi za bližnjega, za pravico in resnico. In pri tem ni nobena žrtve pretežka ter prevelika. Da, ta predanost gre vse do žrtve lastnega življenja!

Kaj pomeni Kristus nam?

Odgovor na to vprašanje, ki ga je stavil Kristus sam, nas mora zaposlovati vse življenje. Prav slehernega izmed nas.

Dr. M. M.

Kdo je ne pozna?

izpod sydneyjskih stolpov

*Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v pisarno in stan za cerkvijo!)
Telefon: (02)637 7147*

*Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478*

4. aprila – Cvetna nedelja.

8:30 dopoldan, zakrament sprave – spovedovanje.

9:30 dopoldan, blagoslov butaric, oljk in zelenja na dvorišču, nato procesija v cerkev in sveta maša z branjem pasijona.

7. aprila – Velika sredo.

7:00 zvečer, sveta maša in postna pobožnost.

8. aprila – Veliki četrtek.

7:00 zvečer, sveta maša zadnje večerje, umivanje nog, prenos Najsvetejšega v "ječo" in molitve do desete ure zvečer.

9. aprila – Veliki petek.

3:00 popoldan, obredi velikega petka z branjem pasijona, češčenjem križa in svetim obhajilom. Izpostavitve Najsvetejšega v božjem grobu.

7:00 zvečer, sveti križev pot, češčenje Najsvetejšega v božjem grobu.

10. aprila, Velika sobota.

Ob drugi in peti uri popoldan, blagoslov velikonočnih jedil. Češčenje Najsvetejšega v božjem grobu.

7:00 zvečer, blagoslov novega ognja, velikonočne sveče, krstne vode, obnovitev krstnih obljub, sveta maša velikonočne vigilijske, vstajenje in procesija z Najsvetejšim. Blagoslov jedil.

11. aprila – Velikonočna nedelja.

8:00 zjutraj, zgodnja sveta maša z ljudskim petjem.

9:30 dopoldan, slovesna sveta maša ob zborovem petju.

11:00 dopoldan, pozna sveta maša s petjem mladinskega zbora.

WOLLONGONG, 5:00 popoldan, velikonočna slovenska maša, blagoslov jedil.

CANBERRA, 6:00 zvečer, praznična služba božja.

BRISBANE, 11:30 dopoldan, slovenska maša, ob 6:30 zvečer pa v SURFERS PARADISE.

18. aprila – Bela nedelja.

9:30 dopoldan, slovenska služba božja.

NEWCASTLE, 6:00 zvečer, praznična sveta maša.

BRISBANE, 6:00 zvečer, praznična služba božja.

(Slovenska maša, ki bi bila po običajnem sporedu v Canberri to nedeljo, tokrat odpade, ker je bila že prejšnjo nedeljo.)

25. aprila – tretja velikonočna nedelja.

9:30 dopoldan, slovesnost ZLATE MAŠE dr. Ivana Mikula.

OSTALE NEDELJE je služba božja pri Sv. Rafaelu vsakič ob 9:30 dopoldan, vigilna maša, ki zadosti nedeljski dolžnosti, pa vsako soboto ob sedmih zvečer. Pol ure pred mašo je vselej prilika za sveto spoved. Pridite pravočasno, ker je spovedovanje nujno zaključeno pet minut pred pričetkom maše.

CANBERRA ima slovensko službo božjo vsako tretjo nedeljo v mesecu, v aprilu pa izjemoma na drugo nedeljo, 11. aprila, ko obhajamo veliko noč. Je redno v Red Hillu (cerkev sv. Bede), vogal Nuyts in Hicks Sts. Čas: ob šestih zvečer. Pred mašo spovedovanje.

NEWCASTLE ima slovensko sveta mašo 28. marca (5. postna nedelja), na belo nedeljo (18. aprila) in na binkošti (30. maja), vselej ob šesti uri zvečer v Hamiltonu. Pred mašo prilika za spoved, po maši pa običajna čajanka v dvorani.

BRISBANE in SURFERS PARADISE bo za veliko noč obiskal dr. Ivan Mikula Naslednjo nedeljo, 18. aprila, pa bo prišel za službo božjo afriški misijonar p. EVGEN KETIŠ, ki bo po maši pokazal še nadaljna dva filma iz svojega misijona v Togu. Vabljeni!

BLAGOSLOV JEDIL bo pri Sv. Rafaelu na veliko soboto ob dveh in ob petih, enako zvečer po vigilni maši in na velikonočno nedeljo po vseh mašah. Tudi pri mašah tega dne po drugih naselbinah.

BOŽJI GROB bomo –kakor druga leta – imeli tudi letos. Najsvetejše bomo v njem izpostavili na veliki petek po obredih. Izpostavljeno bo tudi vso veliko soboto do slovesnega vstajenja in procesije po vigilni maši. Najdite si čas, da vsaj nekaj časa ostanete v tihi molitvi pred božjim grobom! Toliko nujnih namenov imamo, ki naravnost kričijo po molitvi, katero pa danes tako radi opuščamo. Lepa prilika za molitev pred božjim grobom je na veliki petek po obredih, zvečer pred ali po križevem potu, na veliko soboto pa ob priliki blagoslova jedil in pred vigilnimi obredi.

SVETO SPOVED lahko opravite pri nas vselej pol ure pred mašo, za cvetno nedeljo, na veliki četrtek.

petek in soboto pa eno uro pred bogoslužjem, pa tudi na veliko soboto pred in po blagoslovu jedil. Na velikonočno nedeljo pa imamo spovedovanje pri nas samo pred osmo mašo. Ne odlašajte do zadnjega! Kdor le more, naj bi spoved opravil že med postom.

MISIJSKI FILM iz Toga bo p. Evgen pokazal pri Sv. Rafaelu v soboto 27. marca in pa 3. aprila po večerni maši. Filma sta različna, zato pridide obe soboti!

BUTARICE za cvetno nedeljo bomo delali na soboto 3. aprila ob desetih dopoldan. Starši naj pripeljejo otroke v Merrylands ob tej uri s primernim zelenjem, ostalo pa bosta pripravili naši sestri.

PIRHOVANJE na velikonočni ponedeljek bomo imeli tudi letos: 12. aprila od šeste ure zvečer dalje v Auburn Town Hall. Rezervirajte si prostor na tej prreditvi, katere doprinos bo za gradbeni sklad naše cerkvene dvorane. Igral bo ansambel "Alpski odmevi" in Štefan Šernek, ki ansambel vodi, je plačilo tega večera ansamblu poklonil gradbenemu fondu. Iskrena zahvala. Na sporedu je tudi srečolov, nagrade pa bodo objavljene v velikonočnem Rafaelu.

DR. IVAN MIKULA – ZLATOMAŠNIK. Dne 29. junija bo poteklo petdeset let, odkar je dr. Mikula prejel mašniško posvečenje v celovski stolnici. Podelil mu ga je takratni celovski škof dr. Adam Hefter. Razumljivo bo jubilat obhajal to lepo slovesnost v Lochach ob Baškem jezeru, svojem rojstnem kraju. Tja se je že lani za vedno odpravil, kot smo tedaj brali v MISLIH, pa ga je pot le še pripeljala med nas. Tako se bomo tega njegovega duhovniškega jubileja, predno odpotuje čez lužo, spomnili tudi v Sydneyu, kjer dr. Mikula med nami živi. Saj je zlatomašnik polovico svojega duhovniškega življenja posvetil izseljenski skupnosti v Avstraliji, po štirih letih v Zapadni Avstraliji v glavnem Sydneyu, pa oddaljenim rojakom N.S.W. ter Queenslanda.

Več o zlatomašniku boste čitali v kateri naslednjih številkih.

Dr. Mikula bo opravil – kot že omenjeno – jubilejno zlato mašo pri Sv. Rafaelu na nedeljo 25. aprila ob 9:30. Po maši bo na cerkvenem dvorišču piknik, ob dveh popoldan pa bomo imeli v cerkvi pete litanije Matere božje z blagoslovom. Tako je navada pri novih mašah – držimo se je tudi ob zlati maši!

GRADNJA DVORANE je napravila spet nekaj korakov. Zidarji so začeli s stenami vzhodnega dela. Po treh dneh jim je dež prekinil delo. Tudi ometavanje spodnjih delov dvorane je v glavnem končano. Ko se bo zopet nabralo nekaj darov, bomo nadaljevali z ometavanjem v knjižnici, čitalnici; na hodniku za

*VABLJENI ste
na naše tradicionalno*

PIRHOVANJE

*na VELIKONOČNI PONEDELJEK,
12. aprila 1982. Začetek ob šestih.
Igral bo ansambel "Alpski odmevi"
Tudi letos bo žrebanje praktičnih nagrad.*

odrom, v obeh kopalnicah in straniščih, v sobi za vaje in v kuhinji. Seveda, če bodo rojaki uvidevni in nam bodo pomagali z darovi. Inženir dela proračunski načrt za podjetja, ki bi naj napravila streho dvorane.

PROJECT COMPASSION družinski šparovčki so letos zopet opomin, da zlasti v postnem času mislimo na tiste, ki so manj srečni kot mi. V veži naše cerkve so šparovčki še na razpolago, kakor tudi po vseh drugih cerkvah. Polovico prihoda bomo dali našim posivljenim misijonarjem. Le navdušite otroke, naj pridno dajejo v šparovček, ko si pritrjajo kake sladkarije ali igrače! S tem pomagajo najpotrebnejšim.

OBISK IZ KOROŠKE smo imeli ob koncu februarja. Svojega brata v Macquarie Fields je prišel pogledat koroški duhovnik Msgr. Jože Kopeinig. Seveda se je oglasil tudi pri Sv. Rafaelu in somaševal z nama ter dr. Mikulo. Ob eni takih srečanj nam je pokazal tudi krasne diapozitive iz Koroške. Dal mu jih je g. Vinko Zaletel, ki ga poznamo iz časa blagoslovitve naše sydneyanske cerkve leta 1973. Msgr. Kopeinig je župnik v Selah, misijonski referent celovške škofije, največ zaslug ima za Dom v Tinjah. . . sploh je zelo vnet in aktiven koroški duhovnik. Obiska smo bili zelo veseli, le škoda, da je bil tako kratek.

NAŠI POKOJNI – Dne 11. decembra 1981 je v bolnišnici v Sydneyu umrl rojak ADRIJAN ŽIVIČ. Rojen je bil 30. maja 1935, Miren pri Gorici, kot sin Cvetka in Marije r. Kogoj. V Avstraliji je bil okoli 27 let. Leta 1956 se je v Paddingtonu poročil s Štefanijo Abram, družina pa je zadnja leta živela v Auburnu. Poleg žene zapušča hčerko Yolando (20 let), sina Branka (16 let) in hčerko Samantho (10 let), v Evropi pa živi še njegova sestra Santana. Adrijan je bil bolan okrog pol leta. Med boleznijo je bil z zakramenti Cerkev okrepan in pripravljen za odhod s tega sveta. Pogrebna maša je bila v farni cerkvi sv. Janeza v Auburn 14. decembra, pokopan pa je bil na pokopališču v Rookwood. Pokojnikova žena in otroci se vsem

rojakom iz srca zahvaljujejo za izraze sožalja, za molitve in cvetje, za obiske na domu, pri pogrebni maši in na pokopališču.

Dne 28. januarja 1982 je umrl na svojem domu v Mt. Pritchard rojak FRANC TEHOVNIK. Rojen je bil v vasi Žlebe (p. Medvode), kjer ima še živo mater. Pokojnik je bil zaposlen pri sydneyjski vodni in kanalizacijski upravi in je bil ob smrti star 47 let. Živel je sam in so ga našli mrtvega šele po več dneh, ker ga ni bilo na delo. Pokopan je bil z molitvami ob grobu v ponedeljek 1. marca. Njegovo truplo bo čakalo vstajenja v grobu, kjer je bila leta 1956 pokopana njegova dveletna hčerka (Sec. 17, grob št. 2610, pokopališče Rookwood).

Na svečnico, 2. februarja, je v bolnišnici Wagga Wagga umrl rojak ALOJZ MIKOLIČ. Rojen je bil 29. septembra 1920 v vasi Studenec pri Sevnici kot sin Antona in Alojzije r. Žibert. Leta 1947 se je v Nemčiji poročil z Dragico Miller in zdaj poleg nje zapušča tudi hčerko Ireno (32 let), sina Tonija (28 let), Karla (22 let) ter hčerko Libi (20 let). Alojz je bil ob prihodu v Avstralijo leta 1949 najprej zaposlen v tovarni zabojev, kasneje pa v gozdu pri podiranju dreves. Tam je tudi dobil poškodbo na hrbtu, ki ga je mučila do konca življenja. Pogrebna maša je bila v domači farni cerkvi (dr. I. Mikula je somaševal z domačim župnikom), pokop pa je bil na Lake Albert livadnem pokopališču.

Dne 9. februarja je neadoma umrla, zadeta od kapi, HEDVIKA RUŽA STANKOVIČ r. Urbar. Imela je poslovilni govor ob grobu neke svoje prijateljice in ko ga je končala, se je sama zgrudila mrtva na tla. . . Pokojnica je bila rojena na Rakeku 7. 5. 1915, pred vojno pa je bila uslužbena v Beogradu. Zaradi svojega prepričanja je morala okušati težo komunističnih zaporov, dokler ni pred 28. leti prišla v Avstralijo, kjer je zdaj s svojim možem Urošem v Avalon Beach uživala pokoj. Lansko leto je utrpela rahlo možgansko kap, od katere si ni popolnoma opomogla. Kljub temu je še vedno silno rada brala. Bila je zelo načitana oseba, ljubila je zlasti slovenske knjige ter redno podpirala naš zdomski tisk, zlasti MISLI, v katere je od časa do časa tudi kaj napisala. Tudi našemu verskemu središču sv. Rafaela je pomagala na številne načine in je vedno s pozornostjo zasledovala naš razvoj in napredek. Ker je njen mož srbskega rodu, je rada pomagala tudi srbski skupnosti v Sydneyu in je bila tudi tam zaradi svoje aktivnosti in dobrotelčnosti zelo priljubljena. Zato je na njen pogreb prišel sam pravoslavni vladika Peter iz Canberre ter opravil obredne slovesnosti pokopa. V grob smo jo položili v petek 12. februarja v Mona Vale.

Dne 10. februarja je v St. Vincent Hospital-u, Darlinghurst, umrl rojak ALBERT SERBINEK. Rojen je bil 20. februarja 1925 v Svečinah pri Mariboru, v Avstraliji pa je bil okrog 25 let ter je delal večinoma kot miner pri raznih izkopavanjih in pri odprtih rudnikih. Pred smrtjo je prejel zakramente za umirajoče. Zadnje slovo je bilo v petek 12. februarja, ko je krajevni duhovnik z dr. I. Mikulo opravil pogrebne molitve v krematoriju Pinegrove pokopališča (Eastern Creek). Ostalih podrobnosti žal nimam na razpolago.

V nedeljo 28. februarja zjutraj je v bolnišnici v Warrawongu umrla ANTONIJA GRIVEC r. Neubauer. Rojena je bila v Radvanju pri Mariboru 14. marca 1914 kot hčerka Ignaca in Ane r. Winkler. Leta 1949 se je v Murski Soboti poročila z Jankom Grivcem, v decembru 1957 pa sta emigrirala v Avstralijo. Poleg moža zapušča pokojnica tudi hčerko Verico por. Slavič (40 let), sina Karla (38 let) in Zvonka (36 let) ter hčerko Anico (30 let). Pogrebna maša je bila v sredo 3. marca v farni cerkvi v Warrawongu, pogreb pa je bil na pokopališču v Wollongongu.

Iskreno sožalje vsem sorodnikom pokojnih, kate-re priporočam v molitev. Hvala vsem, ki so posredovali podatke, četudi so pri nekaterih pomanjkljivi. Tudi v naprej prosimo, da nam sporočite, če vam je mogoče znan smrtni primer rojaka, o katerem še nismo poročali.

KRSTI – Karena Maria Sedmak, Fairfield. Oče Albin, mati Angela r. Kostevc. Botrovala sta Jože in Valerija Sedmak. – Sv. Rafael, 13. februarja 1982.

Mihael Jurman, Old Toongabbie. Oče Vilko, mati Cirila r. Sever. Botrovala sta Edi in Albina Jurman – Sv. Rafael, 14. februarja 1982.

Filip Faustin Črešnar, Giralang, A.C.T. Oče Faustin, mati Marilyn r. Hughes. Botrovala sta Roman in Yvonne Bizjak. – Red Hill, A.C.T., 21. febr. 1982.

Adrian Sebastian Vuchich, Wentworthville. Oče Elliot, mati Danica r. Brkovec. Botrovala sta Daniel Brkovec in Leanne Lawrence. – Sv. Rafael, 28. februarja 1982.

Vsem staršem, otrokom in botrom naše čestitke! Molimo za novokrščence, da bi rastle v milosti pri Bogu in pri ljudeh, pa tudi za starše in botre, da bi bili otrokom zgled močne vere in dejavnega krščanskega življenja!

Naj za konec že zdaj omenim, da bomo na nedeljo 23. maja zopet poromali k Lurški Materi božji v Earlwood. Tam bomo imeli sveto mašo ob treh popoldan. Zabeležite si datum, da ne pozabite!

P. VALERIJA

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

roman

(ČETRTO POGlavJE: JANE SE PONUDI)

»Kaj naj storim?« je obupano dejala vojvodinja. »Velma je imela peti romanco 'Rožni venec'. Računala sem s tem. Ves okras v dvorani je prirejen po tej pesmi: velika veriga belih rož in na stropu velik križ iz rdečih rož... Jane?«

»Prosim, teta?«

»Nikar ne pravi: 'Prosim, teta?' s tako lenim glasom, te prosim! Ali nam ne veš ničesar svetovati?«

»Vrag naj vzame to babo!« se je oglašil Tommy.

»Slišite tega zatega ptiča?« je rekla vojvodinja, zdaj že povsem udobrovoljena. »Dajte mu še jagod. No, Jane, kaj nam svetuješ?«

Jane, ki je sedela s hrbtom proti teti, se je obrnila, v njenih očeh je zaigral rahel nasmešek in po kratkem molku je odgovorila preprosto:

»Dobro, pela bom 'Rožni venec' namesto Velme, če res želite to, teta.«

Vsa družba se je zelo začudila temu Janinemu odgovoru in nekaj časa so vsi molčali. Od vseh navzočih je edino vojvodinja slišala Jane peti.

»Imaš note?« jo je vprašala in pobirala brzojavko in prazno košaro.

»Imam,« je odvrnila Jane. »Ko sem bila zadnjič v Londonu, sem jih kupila.«

»V redu,« je rekla vojvodinja, »računam nate. No, zdaj bom pa tej ubogi Velmi le morala poslati brzojavko, saj vem, da je vsa obupana, ker ni mogla priti k meni. Nasvidenje, prijatelji! Ne pozabite, da je večerja točno ob osmih. Ronnie, bodite tako prijazni in nesite za menojo Tommyja. Ta ptič me ima tako gromozansko rad.«

S temi besedami je vojvodinja dostojanstveno odkorakala proti hiši, povsem zadovoljna, da se je stvar tako dobro iztekla. Nekateri so opazovali Jane, Myra Ingleby pa ji je rekla:

»Prav res lepo od vas, da ste nase vzeli breme, da nam nocoj zapojete. Ne drznem se ponuditi, da bi vas spremljala na klavirju, ko pa znam komaj kako otroško pesmico,

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU:

\$ 45.— Peter Kern; \$25.— Matilda Klement; \$15.— Miloš Abram, Ivan Cirej, Marija Paunič, Rudi Durchar, Max Hartman, Mario Maršič, Vlado Hartman, Sabina Rutard; \$13.— Eligij Šerek; \$ 10.— Štefan Savle, John Smole, Terezija Cressi, Josephine Braletitch, Štefanija Markuža, Louis Širca, Teresa Kaiser, John de Majnik, Julia Mrčun; \$9.— Anton Bogovič; \$7.— Tinka Urh; \$6.— Florjan Falež, Valentin Lenko, Janez Žnidaršič. Rikarda Koloini, Ida Lauko, Peter Tomšič; \$5.— Slavka Franetič, Anton Šajn, Janez Mihelčič, Danica Colangelo, Franc Vodopivec, Jurij Tomažič, Franc Mramor, Eva Wajon, Fanica Lasič, Cirila Neubauer, Maria Catana, Edvard Peršič, Josephine Paddle, Marija Debelak,

Viktorija Gajšek, Marija Birsa, N.N., Danica Perko, Roman Zrim, Antonija Vučko, Marija Myeda, Isabella Bukarica, Ivan Prpič, Pavla Cecko, Justina Hinrichesn, Zofija Hrast, Drago Tomac, Mirko Ritlop, Alojz Jereb, Terezija Ilijaš, Terezija Olsaz, Franc Wagner, Janez Stajnk, Milan Vran, Marija Božič, Ivan Bratina, Roza Franco, Viktor Matičič, Marija Bizjak, Janko Robar, Julijana Razboršek, Elizabeta Pukl, Ivan Mohar, Franc Valher, Laura Premrl, Ivana Krnel, Marija Krnel, Anica Sivec, Marija Butkeraitis, Mario Saksida, Katarina Hvalica, Slavka Kruh, Vinko Tomazin, Sofia Krojs, Helena Breg; \$4.— Janez Škraban; \$3.40 Marija Nekrep; \$3.— Leopold Muller, Joseph Stemberger, Štefan Kolenko, Franc Horvat, Mihaela Brkovec, Alojz Rezelj, Marta Veljkovič; \$2.50 Alojz Marič, Marija Štavar, Ivan Strucell, Viktor Javernik; \$2.45 Anton Pasič; \$2.— Karl Mezgec, John Mihič, Andrej Lenarčič, Estera Ladič, Ivan Denša, Maks Vuk, Silvester Pregelj, Hermina Koroša, Jožefa Mikuš, Ivan Vidmar, Milan Gorišek, Zdravko Repič, N.N., Alojz Seljak, Stanko Kozelj, Jurij Bogdan, Janez Jernejčič, Marija Catania; \$1.45 Jože Ficko; \$1.— Bruno Pavšič, Marija Oražem, Alojz Filipič, Maks Korže, Janez Vidovič, Dragica Gelt, Anton Urbas, Bruno Bolko, Frančiška Klun, Alojz Drvodol, Anton Iskra, Vinko Jager, Ana Horvat, Rozalija Cencič, Frančiška Šajn, Jože Bole; \$0.45 Jože Konda.

ZA VIETNAMSKE BEGUNCE

(ZA LAČNE):

\$40.— N.N.(Melbourne); \$5.— Fanica Lasič.

MATERI TEREZIJI

V INDIJO:

\$100.— Dr. N.N. (Vic.); \$10.— Ivanka Jerič.

NAŠIM POSINOVLJENIM MISIJONARJEM — TOGO, AFRIKA:

\$10.— Josephine Braletitch, družina George Marinovič, Marija Špilar.

Dobrotnikom Bog povrni!

+ + +

Darovi, ki smo jih prejeli zadnji čas,
bodo objavljeni v prihodnji številki.

pa še to le z dvema prstoma.«

»Jaz pa znam igrati na vseh deset prstov,« je rekel Garth Dalmain. »Ko bi peli bolj počasi, bi se ponudil, da vas spremljam. Toda videl sem note za 'Rožni venec' in si res ne upam zaigrati.«

»Ne bodite smešni, Dal,« je odvrnila Jane, »dobro vem, da bi vi odlično spremljali, če bi bilo potrebno, toda najraje se spremljam kar sama.«

»Aha,« je pripomnila lady Ingleby, »dobro vas razumem. Človeku je mnogo lažje pri srcu, če ve, da lahko v slučaju potrebe zaigra, kar hoče...«

Samo Jane in Garth, ki sta se spoznala na glasbo, sta se tej pripombi nasmehnila.

»Vsekakor je to zelo dobrodošlo, če se pokaže potreba,« je potrdila Jane.

»Priznam, v primeru potrebe se bi že znašel,« je pripomnil Garth.

»Hvala vam, Dal, zelo ste prijazni, toda ponavljam, da najraje igram kar sama.«

»Pa ste pomislili na to, da je z glasom težko obvladati tako velik prostor?« je zaskrbljeno vprašal Garth. Jane je bila njegova prijateljica in mu ne bi bilo vseeno, če bi se pred tolikimi ljudmi osramotila. Tedaj pa je na Janinih ustnicah opazil isti nasmeh, ki ji je žarel v oči, ko se je vojvodinji ponudila, da zapoje namesto Velme.

Večina gostov je bila že odšla iz parka in Jane je ostala sama z Garthom in Myro. Vedela je, da se Garth tudi nekoliko šali, vendar mu je odgovorila:

»Vem, da ni lahko, toda dvorana je zelo akustična, vrh tega pa sem se pri vajah naučila razvijati glas. Najbrž ne veste, saj ne morete, da sem imela srečo učiti se solopetja v Parizu pri madame Marchesi, v Londonu pa še sedaj vadim z njeno hčerko, ki je prav tako zelo sposobna. Zato bom znala pravilno uravnati moč svojega glasu.«

Za Myro je bilo to, kar je povedala Jane, tuje, kot zveni tuje branje svetega pisma muslimanu, ime najslavnejše učiteljice petja v tistem času ji ni povedalo ničesar. Garth Dalmain pa je kar zazijal od presenečenja.

»Oho, sedaj pa popolnoma razumem vašo hladnokrvnost! Tudi Velma je učenka velike Marchesijeve.«

»Od tam se tudi razmeroma dobro pozna. Danes sem tudi prišla sem prav zato, da bi jo spremljala na klavirju.«

»Vem, vem,« je pripomnil Garth. »Vam je sploh ljubše, da spremljate druge, kot pa da sami požete.«

»Ne, ljubše mi je petje, če spremljam, pa sem bolj koristna.«

»To drži,« je menil Garth. »Marsikdo za silo poje, zelo malo pa je takih, ki znajo dobro zaigrati spremljavo.«

»Jane,« je rekla zdaj Myra, »če ste se že učili petja in če tako radi požete, zakaj vas ni vojvodinja že prej zaprosila, da nam kaj zapoje?«

»Vojvodinja pač že ima razloge zato,« je povedala Jane.

»Veste, da ji je pred osmimi leti umrl sin. Bil je zelo lep in nadarjen fant. Kakor jaz je tudi on po dedu podedoval nadarjenost za glasbo. Nekoč je obljubil, da bo pel na nekem dobrodelnem božičnem koncertu v Londonu. Takrat je ravno okreval od prehlada, prehitro je vstal in bolezen se mu je povrnila. Dobil je pljučnico, ki ga je v petih dneh pokopala. Moja uboga teta je hotela ponoreti od bolečine in od takrat noče niti slišati, da bi ji kdo govoril o moji ljubezni do glasbe. Zato, vidite, tako malokdaj pojem tukaj.«

»Zakaj pa ne nastopite kje drugje?« je vzkliknil Garth. »Marsikje sva že bila skupaj, pa nisem vedel, da pojedete!«

»Ne vem prav natančno, zakaj ne pojem,« je odvrnila počasi Jane. »Glasba mi pomeni zelo veliko... To je kot nekaj svetega v šotoru moje duše. In ni tako lahko odgrinjati zastor!«

»Nocoj pa se bo ta zastor le odgrnil,« je dejala lady Ingleby.

»Da,« je odvrnila Jane, kot da ji je žal za to, »mislim, da se bo.«

»Mi bomo pa vstopili v svetišče vaše duše,« je končal pogovor Garth Dalmain.

PETO POGlavJE

GARTHOVA ZGODBA

Sence so postajale vse daljše in sončna ura je kazala šesto. Myra Ingleby je stegnila roke nad glavo in obsijalo jo je zahajajoče sonce. Umetnik je kar užival nad ljubkostjo njene postave.

»Ah,« je zazehala ona, »tako prijetno je tukaj, jaz pa moram v sobo, da mi strežnica masira obraz. Jane, opozarjam vas, ne začenjajte z masažo obraza, kajti če enkrat začnete s tem, boste za to vsak dan potratili kakšno uro. Če se bi mi bilo treba samo obleči, bi lahko ostala tu še celo uro, tako pa bom izgubila toliko časa!«

»Za kaj pa pravzaprav gre?« je vprašala Jane. »Čemu pa si masirate obraz?«

»Še sama ne vem, kaj pravzaprav je, vem samo to: če ne bi šla zdaj k maserki, bi bila zvečer videti veliko grša, po večerji pa bi kazala vsaj deset let več.«

»Vseeno bi bili čudoviti!« je iskreno vzkliknila Jane.

»Zakaj se bojite pokazati, koliko let resnično imate?«

»Draga moja, moški ima toliko let, kolikor jih čuti, ženska pa toliko, kolikor jih pokaže!« je odvrnila lady Ingleby.

»Jaz čutim, da jih imam sedem!« se je zasmel Garth.

»Kazete pa jih sedemnajst!« je rekla prav tako smeje lady Ingleby.

»Dejansko pa jih imam sedemindvajset in počasi bom moral začeti misliti na starost,« se je zresnil Garth.

Primerjaj to sliko s svojim udobjem! Baraka namesto hiše, pomanjkanje in revščina na vsakem koraku, ni pitne vode... Kristus pa je rekel: »Kar ste storili kateremu izmed teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.«

LJUBEZEN JE EDINA,
KI RASTE
IN BOGATI,
ČE JO RAZSIPNO
RAZDAJAMO.

»Tak molčite no, otrok dragi, kaj prislušujete najinemu pogovoru!« ga je v šali okrcnila s slamnikom, ki ga je držala v roki, lady Ingleby. »Jeseni boste naslikali moj portret. Potem bom prenehala z masažo in ko me boš spet videli, bom podobna starki.«

Ko je to izrekla, je odšla.

(Nadaljevanje)

Prošnja

Urednik

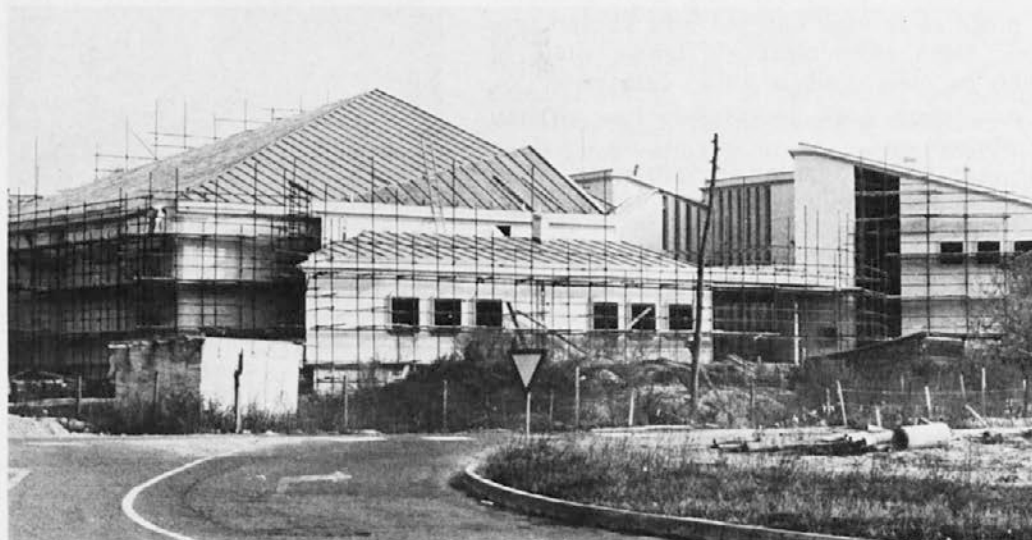
ŽE SMO PISALI o cerkvi Kristusa Odrašenika, ki jo gradijo v Novi Gorici. Tudi nekaj darovalcev se je na svojo pest oglasilo s svojimi darovi, ki smo jih rade volje odposlali na odgovorno mesto. Po dolgih dvajsetih letih moledovanja in pisanja prošenj so oblasti končno izdale dovoljenje za gradnjo. Pričeti je bilo treba, da bi ne prišlo še kaj vmes, cene gradbenega materiala pa tudi samo rastejo . . .

Zdaj nam je koprski škof Dr. Janez Jenko poslal tudi sliko, ki zgovorno kaže, kaj so v dobrem letu v Novi Gorici zgradili. Stavba je na zunaj že precej dodelana in tudi že pokrita. Čaka pa še vsa notranjost in seveda oprema, da bi mogli še to leto priti do dneva slovesne posvetitve in otvoritve svetišča. To pa je seveda odvisno od denarja. Podjetje ne sme delati, če nima zagotovljenega plačila. Doslej je župnija nabrala toliko denarja, da je mogla najeti tudi posojilo, s katerim so plačevali podjetje.

Koprskega nadpastirja tudi v Avstraliji dobro poznamo, saj je bil med nami leta 1968, ko je slovesno blagoslovil prvo slovensko svetišče pod Južnim križem, cerkev sv. Cirila in Metoda v Kew. Zato se nam

dr. Jenko še od časa do časa oglašuje, v tem zadnjem pismu pa nas obenem tudi očetovsko prosi, če bi mu mogli kaj pomagati pri gradnji tega važnega svetišča Kristusa Odrašenika v Novi Gorici. Hvaležen je vsem za došedanje darove, upa pa, da bi se še kdo oglasil, zlasti morda oni, ki so doma iz njegove škofije. V župniji Nova Gorica je včlanjenih okrog 10.000 vernikov, a ta številka še vedno raste, ker se tudi mesto še širi. Sami bi ne zmogli visokih stroškov gradnje, zato jim pomagajo tudi drugi slovenski verniki. Prav je, da se jim pridružijo z dobro voljo tudi avstralski Slovenci. Menim, da ni treba posebej poudarjati, kakšne važnosti je cerkev za farno skupnost. Brez cerkvene stavbe ni središča in povezave, ki je za družino božjega ljudstva nujna.

Darove lahko pošljete na naša slovenska verska središča ali pa na uredništvo MISLI, pa jih bomo skupno odposlali dalje. V imenu škofa dr. Janeza Jenka vsem že zdaj iskrena zahvala. Koprski nadpastir vse avstralske Slovence prav iz srca pozdravlja ter kliče na naš obilico božjega blagoslova. Konča pa pismo z domačim slovenskim: "Bog Vas živi!"

Takole
bo izgledala
cerkev
v Novi Gorici

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

UPAM, da bodo adelaidski odmevi pravočasno pripeli v Viktorijo. Pošta je namreč včasih kaj čudna in muhasta. Vsaj MISLI navadno prispejo k nam zelo pozno. Tako nam običajno obvestila ne koristijo dosti, ker so dogodki že za nami. Sicer pa imamo tukaj tako oznanila, v MISLIH pa še drugi rojaki po Avstraliji zvedo, kaj delamo v Adelaidi. To je pa tudi vredno in prav. Vseeno bo treba računati, da napravimo načrt za vsaj dva meseca vnaprej, pa bodo poročila v MISLIH tuhi za nase rojake tukaj dobila svoj pomen.

Kar krepko smo že v postnem času. Treba bo res veliko napraviti, da se duhovno pripravimo na Kristusovo vstajenje. V našem verskem središču imamo vsak petek zvečer po sveti maši križev pot. Ob premišljevanju Kristusovega trpljenja naj bi se tudi mi naučili žrtve, potrpljenja in darovanja za druge.

Na ponedeljek velikega tedna zvečer bomo imeli v naši cerkvi posebno duhovno obnovo. Po govoru bo spovedovanje. Za to priliko bo na razpolago tudi tuji spovednik. Pričetek bo ob sedmi uri zvečer. Vsi ste iskreno vabljeni!

Zakrament spovedi pa lahko opravite tudi pred vsako sveto mašo. Pa še drugače je vedno priložnost za spoved. Seveda v tem primeru je treba poklicati duhovnika.

Razpored bogoslužja pred veliko nočjo:

Na CVETNO NEDELJO bo blagoslov oljk in cvetja ter zelenja pred cerkvijo. Sledi spreved v cerkev, med mašo pa branje pasijona z mladino.

Na VELIKI ČETRTEK bo zvečer ob sedmih slovesna maša v spomin na zadnjo večerjo. Po sveti maši bomo pred "ječo" molili za duhovniške poklice.

Na VELIKI PETEK, spomin Gospodove smrti na križu, je strogi post. Zvečer ob šesti uri bo pričetek obredov velikega petka. Med obredi bo branje pasijona ob sodelovanju odraslih. Po končanih obredih bo odprt božji grob in bomo vsi skupaj vsaj pol ure molili rožni venec s petjem.

Na VELIKO SOBOTO bo zjutraj ob devetih najprej križev pot, nato bo izpostavljeno Najsvetejše v božjem

grobu. Kot lansko leto se boste tudi letos vrstile družine v molitvi ves dan do šeste ure zvečer. Naj bi bila vsako uro vsaj ena družina pred božjim grobom! Ob treh popoldne bo blagoslov velikonočnih jedil, enako zvečer ob šestih.

Obredi velike sobote se bodo pričeli ob šesti uri zvečer. Zaključili se bodo z vstajensko procesijo okoli cerkve, kateri bo sledil blagoslov.

Na VELIKO NOČ bo slovesna sveta maša ob 9:30, popoldne ob petih pa tiha maša.

Verouk za birmance je vsako prvo in tretjo soboto v mesecu od desete do enajste ure dopoldne.

Dne 14. februarja je sprejela naša verska in narodna skupnost v svojo sredo novo članico. Zakrament svetega krsta je prejela Sarah Stemberger. Luč sveta je zagledala 2. marca 1981. Oče je Malcolm Stemberger (sin Berta in Rozine Stemberger), mati pa Katarina, avstralskega rodu. Botrovala sta Silvana in Mihael Anđjelakis. Krstni obred se je odvijal z mašo, kar je bilo za naše vernike nekaj enkratnega. Sodeloval je tudi naš mladinski pevski zbor pod vodstvom mojstra Jožeta Šterbenca.

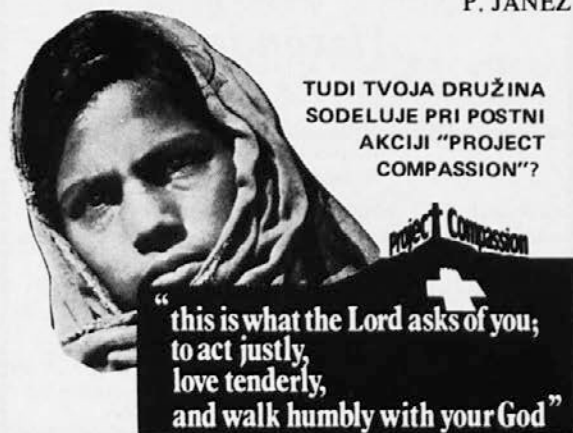
Bog daj Sari modrost v rasti! In naj za konec omenim še to, da je bil to prvi slovenski krst podeljen v tej cerkvi.

V soboto 27. februarja sta sklenila zakonsko zvezo Anton Trček, doma iz Šentjošta nad Horjulom (zdaj živi v Para Hills, S.A.) in njegova izvoljenka Kayalee Dawn Nyland vdova Roberts, rojena v S.A. v družini priseljencev iz Anglije.

Čestitamo in želimo božji blagoslov na novi življenjski poti!

In kako je z gradnjo naše cerkvice? Ko boste brali te vrstice, bo vse pripravljeno za vlivanje temelja, ali pa bo delo celo že končano. Upajmo in Bog daj! Pa o tem v prihodnji številki kaj več!

P. JANEZ

TUDI TVOJA DRUŽINA
SODELUJE PRI POSTNI
AKCIJI "PROJECT
COMPASSION"?

Project Compassion

"this is what the Lord asks of you;
to act justly,
love tenderly,
and walk humbly with your God"

LECH WALENSA je med kandidati za Nobelovo mirovno nagrado, je javnosti objavil norveški odbor za podelitev te nagrade. Usoda tega neustrašenega voditelja poljskega neodvisnega sindikata Solidarnost pa trenutno ni niti malo jasna. Dne 27. januarja se mu je posrečilo iz internacije, kamor ga je zavlekla poljska vojaška vlada, poslati na Zahod pismo. V njem pravi, da so mu odlok o internaciji izročili šele dan prej, 26. januarja. To dokazuje, da so ga dolgo brezuspešno "obdelavali", pa ga niso mogli zlomiti. Hkrati prihajajo v svobodni svet tudi novice, da je Walensa močno utrujen in bolan, ni pa jasno, za katero bolezen gre.

Vse dokazuje, da ga poljske vojaške oblasti ne mislijo tako kmalu izpustiti. Iz njegovega pisma na Zahod diha bojazen, da bi komunistična policija utegnila začeti z njim kakšno umazano igro, ki naj bi škodovala njegovemu imenu, posebno pa še sindikatu Solidarnost.

Med tem časom pa je postal Lech Walensa — sedmič oče. Dne 27. januarja je njegova žena rodila deklico, ki je oče seveda še ni mogel videti. Prijatelja, ki mu je hotel sporočiti veselo novico, niso pustili k njemu.

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe.

Engraving imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

ZA LETOS ima papež Janez Pavel II. v načrtu šest apostolskih potovanj. Prvi se je začel 12. februarja, ko je sveti oče že drugič obiskal afriško celino. Ostala potovanja so sledeča: 13. maja na Portugalsko, 28. maja obisk Velike Britanije, Walesa in Škotske; v juliju je na vrsti Švica, 26. avgusta pa bi rad obiskal svojo domovino Poljsko ob priliki 600 — letnice Jasne Gore, nato pride 14. oktobra v spored še Španija. Trenutno sta pod vprašajem obisk Portugalske in pa obisk Poljske.

LETO 1982 — LETO OSTARELIH. Tako je sklenila Organizacija združenih narodov — OZN — in oklicala to leto za mednarodno leto ostarelih ljudi. Po letu žena, letu otroka, letu pohabljenih — je kar prav, da so se spomnili tudi tistih ljudi, ki jih tarejo leta in nerazumevanje mlajših. Zato bi lahko rekli, da velja razglasitev mlajšemu rodu. Ta naj bolj ceni in spoštuje, kar je bilo pred njim: osebe in njih dela.

Zanimivo, da doslej ni bilo še kar nič preveč objavljenega o tem mednarodnem letu. No, morda se bo še razvnelo, saj svet potrebuje nekaj mesecev, da se za kaj navduši . . .

ZA MONSIGNORJA je papež Janez Pavel II. imenoval dr. Janeza Zdešarja, delegata slovenskih dušnih pastirjev v Zahodni Nemčiji in predsednika Zveze slovenskih izseljenskih duhovnikov v zahodni Evropi. Pa peško odlikovanje mu je izročil Münchenski nadškof kardinal J. Ratzinger.

Janezu, ki je svoj čas z urednikom MISLI v peggeskem begunskem taborišču trgal hlače po šolskih klopih in sta se skupaj pripravljala na maturo, tudi iz Avstralije: Iskrene čestitke!

SV. CIRILA IN METODA, ki sta zdaj tudi sozavetnika Evrope, praznuje svetovna Cerkev na dan 14. februarja, ki je dan smrti svetega Cirila. V slovenski Cerkvi pa smo ohranili njun god na dan 5. julija in tega praznujemo tudi naša cerkva slovanskih apostolov v Krazju.

V Rimu so se letos ob prazniku v februarju izvrstile tridnevne proslave zavetnikoma Evrope v čast Slovinci so ob tej priliki povabili medse avstralskega kardinala Jamesa Knoxa, bivšega melbournskega nadškofa, zdaj predsednika papeške komisije za družine. Kardinal je vodil slovesno somaševanje v kapeli našega papeškega zavoda Slovenika. V govoru je poudaril pomen slovanskih apostolov za širjenje krščanstva in podčrtal tudi ekumensko razsežnost praznovanja njunega spomina. Slovesnost je povzdignilo lepo petje pevskega zbora Slovenika, ki ga vodi prof. Tone Potočnik.

Kardinal Knox se je ob tej priliki gotovo spomnil, da je v juliju leta 1968 blagoslovil vogelni kamen ta

krat nedograjene slovenske cerkvice v Kew, ki je še danes edina katoliška cerkev v Avstraliji, postavljena v čast slovanskima apostoloma Cirilu in Metodu.

NEDAVNO sem bral o zanimivem poskusu, ki naj bi pokazal, kaj mislijo otroci iste starosti a treh različnih narodnosti o isti zadevi. Otroke so vprašali: Če bi prometni policaj ujel na cesti glavo države, da je napravila šoferski prestop (n.pr. vozila prehitro ali kaj podobnega), kaj bi bilo?

Odgovori so bili zelo različni. Ameriški otroci so se pri vprašanju razdelili v dve skupini. Eni so bili mnenja, naj bi policaj predsednika države izpustil zaradi visokega položaja. Druga ameriška skupina pa je bila za to, da ga mora policaj zapisati kakor vsakega drugega državljanca. — Francoski otroci so na vprašanje odgovorili, da bi bil ministrski predsednik zelo slabe volje in jezen, da se ga je policaj upal ustaviti. Angleški otroci pa so poudarili, da bi policaj spravil kraljico v hudo zadrego, če bi ustavil zaradi cestnega prekrška kraljevi avto.

Zanimivo, kajne? Marsikaj zrcali iz odgovorov.

IZJEMNI delovni jubilej je praznovala japonska redovnica, bolniška sestra—babica Bonitasu Hisamatsu Yošiko, ki predava že dolga leta tudi na babiški šoli. Kot babica je pomagala na svet 30.000 otročkom. Niti en novorojenček ni umrl pri porodu, pri katerem je bila navzoča ta japonska bolniška sestra. Zanimivo je tudi to, da je celo včasih vse kazalo, da bo potreben kirurški poseg. A sestra Yošiko je pomagala, da se je sleherni otrok rodil po naravni poti. Res izjemen delovni jubilej, vreden omembe in vsega priznanja!

REKTOR SLOVENIKA, dr. Maksimilijan Jezernik, je 22. februarja letos praznoval 60—letnico življenja. Rojen je bil na Ponkvi in je duhovnik mariborske škofije. Je pa ostal po svojih rimskih študijah v večnem mestu (dosegel je doktorat iz filozofije, misionologije in civilnega prava) ter že dolgo vrsto let predava na papeški univerzi Urbaniani. Nekaj časa je tudi njen generalni tajnik. Poleg tega se posveča vodstvu našega Slovenika, saj je njegov rektor, in pa povezavi z uni-

Melbournskim Slovincem se priporoča

KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

verzami in teološkimi fakultetami v tretjem svetu. Zaradi te zadnje funkcije tudi veliko potuje po misijonskih deželah in pred nekaj leti je na službeni poti mogel obiskati tudi Avstralijo. Bil je gost melbournskega in sydneyškega verskega središča.

Vsekakor ima dr. Jezernik največ zaslug, da imamo danes v Rimu slovenski papeški zavod SLOVENIK ter z njim lastno streho naši rimski študentje, ki se pripravljajo za doktorat. Zavod pa nudi prijeten dom tudi številnim slovenskim romarjem iz vseh delov sveta.

Avstralski Slovenci se rade volje pridružujemo čestitkam in željam, da bi naš junilant še dolgo uspešno vodil ta naš slovenski dom v središču krščanstva.

KO SVET na vse načine išče pota do virov energije, je ameriško tajništvo za energijo nameravalo poslati v vesoljstvo umetne satelite, ki naj bi zbirali sončno energijo, jo pretvarjali v električno in pošiljali na zemljo. Rečeno je bilo, da bi ZDA imele na ta način dovolj energije za domačo porabo. Zanimiv predlog pa sta proučevala Akademija znanosti ZDA in pa Državni svet za raziskavanja. Priporočila sta predsedniku Reaganu, naj predloga ne upošteva. Projekt je tehnično sicer popolnoma izvedljiv, ima pa eno veliko pomanjkljivost: vse preveč je drag. Energijo je priporočljiveje pridobivati kar na zemlji z mnogo manjšimi finančnimi vlogami, so povedali znanstveniki.

Končno res: tako fletno je danes iti za težke milijarde brskati po vesolju, pa še Zemljo ne poznamo...

Za poslednji izkaz spoštovanja in časti

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneykim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

kotiček naših mladih

ZAJČEK IN PUTKA

ZAJČEK BELIČEK K PUTKI JE STOPILO:
"PUTKA SOSEDA, DOBER DAN!
JAJČKA BI KUPIL, ŠEST MI JIH DAJTE!
TEKEL KOT VETER SEM ČEZ PLAN."

"ZAJČEK UBOGI, VES SI UPEHAN!
TU SE NA TRAVI ODPOČIJ!
JAZ PA IZ GNEZDA JAJČK TI PRINESEM,
KAKOR SI PROSIL DVAKRAT TRI."

ZAJČEK SE USEDE, PUTKA PA V GNEZDO.
KMALU PRISMEJE SE NAZAJ:
"TUKAJ SO JAJČKA, DRAGI BELINČEK.
V KOŠKU. LE PRIMI ZA ROČAJ!"

"HVALA VAM, PUTKA! NATE PLAČILO!
JAJČKA POBARVAL BOM LEPO.
S PIRHI OTROKE BOM RAZVESELIL,
KO ALELUJA ZAPOJO."

Ljubka Šorli

DRAGI OTROCI!

Danes naj vam predstavim v galeriji mladih **MARIJO LAH**, iz zavedne slovenske družine, ki živi ne daleč od našega verskega središča v Kew. Starši so iz Notranjske, Marija pa je bila seveda rojena v Avstraliji leta 1962. Osnovno šolo je obiskovala na fari sv. Ane v East Kew, srednjo šolo in maturo pa je napravila v katoliškem dekliskem kolegiju Vaucluse v Richmondu. Zdaj že dve leti študira na melbournski univerzi biološke vede, kar jo zelo zanima. Upa, da bo po prejemu diplome v kakem bolniškem laboratoriju porabljala svoje znanje v dobro človeštvu. Zdej pa poleg študija Marija tudi dela po raznih družinah in čuva otroke, da si tako sama prisluži kak potrební dolar.

Marijina slovenščina je odlična. Zdej si jo je še bolj izpopolnila, saj se je nedavno vrnila iz trimesečnih počitnic v domovini staršev. Prvič je doživljala slovenski božič in vse ji je bilo zelo všeč (čtetudi so imeli polnočnico le ob svečah, ker je sneg na sveti večer pretrgal napeljavo do cerkve).

Na sliki vidite Marijo v narodni noši in še z napisom

Dragi striček!

Mama me je nagovorila, naj se Ti oglasim. Z njo vedno prebirava Kotiček. Posebno tisto, kar pišeš o mladih, ki jih daš v "galerijo", me zanima. Ali bom tudi jaz kdaj med njimi? Mama pravi, da sem zdaj še premajhen in bom moral še dokazati, da morem biti drugim otrokom zgled.

Hodim v katoliško šolo. V razredu nas je otrok iz štirinajst različnih etničnih skupin. Napravili smo že razstavo različnih narodnih stvari, pa tudi mednarodni koncert. Jaz sem zapel pesmico "Lepa si roža Marija".

Lepo pozdravljam vse slovenske otroke, posebno pa Tebe, striček! – **Danny Bratuž** (11 let), Hamilton, Vic.

SLOVENIA na traku preko rame. Fotograf jo je ujel v melbournski stolnici, pri ekumenskem bogoslužju za usuznjene narode v lanskem juliju. Že pet let nas Slovence v narodni noši predstavlja Marija in med ostalimi narodnostmi glasno ter razločno odmoli slovensko prošnjo. Ta njen vsakoletni nastop je že kar tradicionalen in upam, da mi bo tudi v bodoče tako rade volje ustregla. Lani je tudi svojo mlajšo sestrico Roxanne nagovorila, da si je za to priliko oblekla narodno nošo. Moram reči, da je tudi njej lepo pristojala. In dodam naj, da tudi Roxanne slovenščino dobro obvlada.

Tako Mariji kot njeni sestrici želimo v življenju obilico lepih uspehov. In naj se tudi v bodoče nikoli ne sramujeta izreči tile dve topli besedi: "Slovenka sem..."

MISLI izrekajo iskrene čestitke svojemu dolgoletnemu naročniku **JOŽETU PLUTU**, ki je 6. januarja letos obhajal svoj visoki življenjski jubilej: 95-letnico. Avstralski Slovenci smo ponosni nanj, saj je vsekakor najstarejši član naše narodne skupine pod Južnim križem. Brisbanski Slovenci pa ga imajo še posebno radi, saj je bil s svojo — zdaj že pokojno — ženo Kristino do vseh vselej poln gostoljubja in v vsakršno pomoč tamkajšnji slovenski skupnosti. Nič čudnega, da ga vsi kličejo kar "naš ate" in na to naš jubilar tudi najraje sliši. Kljub svojim visokim letom je še trden in čil ter še vedno dela po svojem vrtu. Pravijo, da je njegovo vino odlično in je počaščen vsak, komur ga ponudi.

Našemu ateju želimo iz srca, da bi se tudi naslednja leta tako dobro držal, kot se je doslej in da bi tako v zdravju in zadovoljstvu dočakal svojo stoletnico. Še pet let — to pa ni tako dolga doba. Korajža velja, pa jo bomo dočakali in seveda primerno počastili. Toj, Plutov ate, Bog in Marija z Vami! — Urednik.

MT. MEE, QLD. — V Brisbanu smo imeli napovedani obisk misijonarja p. Evgena Ketiša, kot smo zvedeli iz pisma, razposlanega iz Sydneya. Nam vsem je bilo to srečanje z Afriko zares lepo doživetje. Nadpovprečno veliko se nas je zbralo k slovenski maši, kjer smo pazljivo poslušali misijonarjevo pridigo. Sydneyčanom alj Melbournčanom takle obisk najbrž ne pomeni toliko kot nam tukaj gori, ki že dolgo nismo imeli med sabo rojaka, ki zna tako prepričevalno predstaviti sedanje svetovne razmere blagostanja na eni strani, na drugi pa lakote in težav; našo otlopelost do Boga in naših dolžnosti.

Po maši smo imeli čajanko v novi sosedni dvorani, kjer nam je pater misijonar razlagal svoje življenje in delo ob spremljavi zanimivih filmov, ki jih je prinesel iz svojega misijonskega področja v Togu. Naj bo tudi tu izrečena p. Evgenu naša iskrena zahvala za obisk. Morda se mu bo nudila prilika, da nas še obiše. Vsem nam bo zares dobrodošel.

S tem pismom sporočam tudi novi naslov naše družine, saj ne bi rad, da bi katera številka **MISLI** zašla. Moram priznati, da smo nove **MISLI** (31. letnik) res težko dočakali. To se lahko opazi kar pri vseh rojakih

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

križem australske slovenije

— naročnikov in je gotov dokaz, kako nam je list drag. Saj smo računali, da bosta najbrž prvi dve številki skupaj in tudi razumemo, da pater urednik pri vsem ostalem delu ne more delati čudežev . . . Je pa zato še lepši občutek, ko končno **MISLI** z zamudo le dobimo v roke in so spet naše z vsemi zanimivimi versko—vzgojnimi in informativnimi članki ter sto novicami od bližu in daleč.

V prvi številki sem takoj spoznal risbe našega tukajšnjega rojaka Boba Mejača. Nedavno sem občudoval njegove predvidene načrte za slovensko kapelico. Seveda pa je za uresničenje treba več kot samo arhitektov načrt, pa naj pride še tako iz srca. Ob poslušanju misijonarjevo pridige se mi je vzbudilo vprašanje: Ali jo sploh zaslužimo in smo jo vredni? . . . Misijonar nam na vprašanje v sedanjem času priporoča kot odgovor — molitev. S tem in dobro voljo bi tudi do kapelice ne bilo tako težko priti.

Lep pozdrav vsem naročnikom! — **Mirko Cuderman.**

TURNER, A.C.T. — Vesel sem bil, ko sem dobil decembrske **MISLI** pred božičem (kljub tisti nesmiselni poštni stavki malo prej), januar—februar številko pa smo spet dolgo čakali. Pa saj razumemo, da niste samo urednik. Zdaj z lastnim IBM-strojem boste polagoma morda le prišli v red.

Dobil sem izrezek iz časopisa: slika cerkve v Novi Gorici, ki jo zdaj zidajo. Morda bi jo objavili tudi v **MISLIH**. (Kot vidite, je ravno v tej številki njena slika s prošnjo škofa Jenka.— Op. ur.) Sem bral, da starim ljudem ni všeč — je pač po novem. Tudi mojemu okusu ni prav nič cerkvi podobna . . . Vseeno pošiljam svoj dar zanj, nekaj pa si od tega vzemite za tisti Vaš

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

IBM—strojček! (Bog povrni! — Op. ur.)

Na strani 333 v decembrski številki obetate nagrado tistemu, ki bi razvozljajal citat gradiva slovenske skupščine, ki ga tam objavljate. Moral sem se smejati. Res, le kdo more razumeti nametane besede!? Morda bi mogel uganko rešiti tisti koroški kmet, o katerem sem pred leti bral v goriškem "Katoliškem glasu". V poletnem času in v brigi za travo je mož ob stezi postavil tale napis: Dragi bralec,
drži v glave:
hod po stezi,
ne po trave,
da se ločiš brez težave
od vola in od krave!

Lepe pozdrave in vse najboljše! — N. N.

CARINA, QLD. — Novembrska številka MISLI je prinesla poročilo o obisku Matere Terezije iz Kalkute. Pisano je bilo, da je ta svetovnoznana žena govorila na več dobrodelnih zborovanjih v Sydneyu in Melbour-

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

nu. Pa ne samo v teh dveh mestih južno od nas, tudi mi v Brisbanu smo bili počaščeni z njenim obiskom.

Mati Terezija se je rade volje odzvala povabilu vodstva Mater Children Hospital-a, ki je praznoval svoj zlati jubilej: petdeset let nepretrgane službe prebivalstvu. Ogledala si je oddelke, kramljala z bolniki in puščala povsod nepozabne vtise s svojim materinskim smehljajem. Zvečer pa je imela v nabito polni dvorani Mestne hiše napovedano predavanje. Tudi jaz sem se odpravil, saj sem hotel srečati to izredno ženo.

Bil sem presenečen: že davno pred napovedanim časom je bila dvorana, ki sprejme okrog dva tisoč ljudi, nabito polna. Tudi galerija ni imela nobenega mesta več. Računal sem na sedež, pa — lahko rečem — še stojišča nisem dobil. Z muko sem se prerinil v dvorano in še več muke me je stalo, da sem si pomagal bolj v ospredje. Kratko rečeno: prav sleherni razpoložljivi prostorček je bil izrabljen.

Sem bral, da so Mater Terezijo vprašali novinarji, kako dolgo ji vzame priprava za predavanje. Odgovorila je, da se za svoje nastope nikoli ne pripravljala. Rada gre, kamor jo povabijo, kar pove, pa ji pride iz srca. Njeno oznanilo je ljubezen, pomoč bližnjemu, zlasti revnemu in zapostavljenemu člo-

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 861 7694

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENČA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

veškemu bitju. . . Razumljivo: česar je srce polno,
to usta govore! Brez hinavščine, brez pretiravanja,
brez iskanja sebe . . .

Kakor v Sydneyu in Melbournu je tudi pri nas
Mati Terezija govorila o pravici do življenja sleher-
nega človeškega bitja, tudi še nerojenega. Skoraj
sleheri njen stavek je bil prekinjen z burnim o-
dobrovanjem in ploskanjem. (Žal smo ljudje kaj
čudni in taka odobrovanja tako hitro pozabimo.)
Ob koncu občinstvo Matere Terezije domala ni pu-
stilo z odra: obkolili so jo, ji stiskali roko in ji da-
jali denar za njene dobrodne namene. Če bi redi-
telji ne naredili vrsto in ji napravili prostor za mi-
ren odhod, bi se najbrž cela dvorana pognala na
oder.

Moram reči, da sem imel tudi jaz priliko pri-
niti se do nje. Spregovoril sem ji nekaj besed po
domače in ji stisnil v roke dar. V domačem jezi-
ku se mi je med materinskim smehljajem zahvalila
in to najino srečanje mi bo ostalo za vselej v spo-
minu. — Lepe pozdrave! — Janez Primožič.

***

V raju. — Eva: "Adam, ali me imaš zares rad?" —
Adam: "Katero naj pa imam, če ne tebe?"

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste
z MAKSOM HARTMANOM po domače
pomenili za čas prevoza, delo pa bo
opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)
Ob večernih urah kličite Maksovo
številko doma: 850 4090

REŠITEV KRIŽANKE zadnje številke:

Vodoravno: 1. Kras; 3. kapa; 7. ton; 8. rodna;
11. vara; 12. Ravne; 13. njive; 15. roka; 18. toča;
19. kipar; 20. draga; 21. olje; 23. Janči; 24. bar;
25. črta; 26. last. — Navpično: 1. kurent; 2. Andrič;
4; ata; 5. poroka; 6. Ana; 9. navade; 10. Ave!; 11. ve-
riga; 14. jodlar; 16. opanka; 17. artist; 19. kaj;
21. obč.; 22. JRT.

REŠITEV so poslali: Ivanka Kropich, Zalika Sven-
šek, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Vikto-
rija Gajšek, Frančiška Klun, Jana Lavrič, Jože Grilj,
Maria Habenschuss, Elka Pimat, Emilija Šerek, Jo-
žica Jurin in Edi Kordiš, Stanko Aster-Stater, Fran-
cka Anžin in Marija Špilar, Marija Oražem.

ŽREB je določil nagrado Jani Lavrič.

***

Spodnja stranka stranki, ki stanuje nad njo: "Ali
sinoči niste slišali, ko sem s palico trkal na strop?"
Zgornja stranka: "Sem. Pa me ni preveč motilo, saj
je bilo tudi pri nas precej glasno."

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
v poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — dvajsetih minutah!

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

POSTNA BESEDNICA

(Ivanka Žabkar)

1.	— — — — —
2.	— — — —
3.	— — — — —
4.	— — — — —
5.	— — — — —
6.	— — — — —
7.	— — — — —
8.	— — — — —
9.	— — — — —
10.	— — — — —
11.	— — — — —
12.	— — — — —
13.	— — — — —
14.	— — — — —
15.	— — — — —
16.	— — — — —
17.	— — — — —
18.	— — — — —
19.	— — — — —

BESEDE, ki jih moraš najti in vložiti namesto črtic, pomenijo tole:

1. Pritrgavanje v hrani;
2. Kristusovo breme na poti v smrt;
3. Jezusa je v strahu zatajil;
4. Jezusa je obsodil na smrt;
5. ime velikega duhovnika v času Jezusove smrti;
6. dan v tednu, ko je bila zadnja večerja;
7. ime gore, na kateri je dal Bog Mojzesu deset zapovedi;
8. eno od Kristusovih mučenj;

9. ime potoka, preko katerega je šel Jezus a apostoli na Oljsko goro;

10. žena, ki je dala Jezusu potni prt;
11. Jezusova krona je bila spletena iz njega;
12. Jezusu je pomagal nositi križ;
13. križev pot jih ima štirinajst;
14. drugo ime za Kalvarijo;
15. Jezusov apostol – izdajalec;
16. vrt, kjer je Jezus potil krvavi pot;
17. za Kristusa je bila vsekakor krivična;
18. v templju se je pretrgala ob Jezusovi smrti;
19. ime moža, ki je Jezusa pokopal v svoj grob.

Pravilne besede bodo v eni celi vrsti črk od zgoraj navzdol povedale, kaj premišljujemo kristjani med postnim časom.

REŠITEV pošljite do prvega aprila na uredništvo!

DOVTIPNE OD DOMA

— RESNICI V BRK ...

- + *Ljudje, ki so polni sebe, imajo prazen življenjepis.*
- + *Zbežal sem vase, pa so me tudi tam našli.*
- + *Ne poskušajte podkupiti naših prodajalcev — z manj kot 500 dinarjev!*
- + *Vse več je ognjevitih govorov, vse manj je toplih besed.*
- + *Na vzhodu so izdelali tako pameten računalnik, da jim jo je pobrisal na zahod.*
- + *Molk je zlato, ki se pridobiva z izpiranjem možganov.*
- + *Kdor se je pravočasno trkal na prsi, mu ni treba nastavljati hrbita.*
- + *Z izbranimi besedami se da prehodu k dejanjem izogniti.*
- + *Če bi nekaterim tovarišem odvzeli njihovo sebičnost, jim ne bi ostalo nič.*
- + *Kaj je stabilizacija? — Stabilizacija je, če sežeš globoko v plitev žep.*

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev
se melbournskim Slovincem priporoča
za prodajo novih in starih pisalnih,
računskih in podobnih strojev vseh znamk.
Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČŠZ, ki jih
Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo
vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev,
kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune
("Income tax return"), rešujemo davčne
probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,
J. M. THAME,
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
"Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen,
v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd.
(Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation
scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

STE PORAVNALI NAROČNINO ???

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravce MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko
morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste ...)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

POSEBNI EKONOMSKI DIREKTNI POLET

MELBOURNE — LJUBLJANA

DNE 16. JUNIJA 1982

STOPITE V ZVEZO Z NAMI ZA PODROBNEJŠA POJASNILA
O TEM IZREDNEM POLETU V NAŠO LEPO SLOVENIJO!

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!